

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 23.5.2007.
COM(2007) 263, galīgā redakcija

2007/0098 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko nosaka kopīgus noteikumus autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai

(iesniegusi Komisija)

{SEC(2007) 635}
{SEC(2007) 636}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Direktīva 96/26/EK par atļaušanu autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un četras regulas¹ par piekļuvi autopārvadājumu tirgum, kā arī dažus gadus pirms šo tiesību aktu pieņemšanas ieviestā starptautisko autopārvadājumu cenu ierobežojumu atcelšana lika pamatus autopārvadājumu iekšējam tirgum.

Direktīvā noteiktās kopīgas prasības attiecībā uz profesionālās darbības uzsākšanu garantēja pamata standartu autopārvadājumu kvalitātei, bet regulās paredzētā tirgus liberalizācija veicināja lielāku konkurenci. Kopumā šis tiesiskais satvars ir pozitīvi ietekmējis tirgu, jo pašlaik autopārvadājumu uzņēmumi piedāvā lētākus tarifus, dažādo pakalpojumu klāstu un labi pielāgo savu darbību klientu pieprasījumam pēc laikus veiktajiem pakalpojumiem.

Tomēr pieredze liecina, ka dažus šo tiesību aktu noteikumus piemēro nepareizi vai nevienādi, jo to būtība nav skaidra, tie ir nepilnīgi, vai arī neatbilst nozares attīstības līmenim. Šāda situācija ir izveidojusies saistībā ar direktīvu par atļaušanu autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību, kuras noteikumi attiecas uz visiem autopārvadātājiem, proti, pašnodarbinātajām personām, maziem un vidējiem uzņēmumiem un lieliem uzņēmumiem. Direktīvas noteikumu nevienāda piemērošana traucē godīgai konkurencei. Uzņēmumu uzraudzības un pārbaužu noteikumi dalībvalstīs joprojām nav vienādi, turklāt dalībvalstīs ļoti atšķiras profesionālās kvalifikācijas un finansiālās stabilitātes līmenis. Tas neļauj pilnā mērā izmantot visas priekšrocības, ko sniedz autopārvadājumu iekšējais tirgus.

Ierosinātās regulas mērķis ir aizstāt šo direktīvu, lai novērstu minētos trūkumus.

1.2. Problēmas būtība

Direktīvā 96/26/EK ir paredzēti nosacījumi attiecībā uz labu reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci, kuri jāizpilda uzņēmumiem, lai saņemtu atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, proti, kravu vai pasažieru pārvadāšanai iekšzemes vai starptautiskajā satiksmē. Šie ir vienīgie kopīgie nosacījumi, kas jāizpilda uzņēmumiem, lai saņemtu atļauju darbības veikšanai Kopienas autopārvadājumu tirgū. Turklāt ar direktīvu ir ieviesta to dažu dokumentu savstarpējā atzīšana, kuri jāiesniedz minēto atļauju saņemšanai.

Komisija savā likumdošanas programmā 2006. gadam² paziņoja par savu vēlmi rūpīgi izskatīt noteikumus, kuri izriet no šīs direktīvas, ar nolūku — vajadzības gadījumā — panākt šo prasību saskaņotāku, vienkāršāku, kontrolējamāku un efektīvāku piemērošanu. Lai veiktu šo darbu, tika organizēta plaša apspriešana ar ieinteresētajām personām un sagatavots ietekmes novērtējums. Šā darba rezultāti liecina, ka dalībvalstīs ar grūtībām un ļoti dažādi transponēja un piemēroja šo direktīvu. Piemēram, rādītājs, kas atspoguļo sekmības līmeni profesionālās

---

¹ Regula (EEK) Nr. 881/92, Regula (EEK) Nr. 3118/93, Regula (EEK) Nr. 884/92 un Regula (EK) Nr. 12/98.

² Skatīt 2006/TREN/01.

kompetences eksāmenos, dalībvalstīs svārstās no 10 % līdz vairāk nekā 90 %. Tas rada vairākus šķēršļus, proti,

- tas var traucēt konkurencei starp pārvadājumu uzņēmumiem, kuri faktiski veic uzņēmējdarbību un ir pieejami valsts iestādēm, kas pārbauda atbilstību profesionālās darbības uzsākšanas minimālajiem standartiem, no vienas puses, un tā sauktajām „pastkastītes firmām”, kuras var izvairīties no šīm pārbaudēm, no otrās puses;
- tirgus nav pietiekami pārskatāms, jo minimālie standarti attiecībā uz finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci nav vienādi, kā rezultātā rodas daudz starpniecības līgumu; autopārvadājuma pakalpojuma saņēmējiem nav garantijas par uzņēmumu piedāvāto pakalpojumu kvalitāti;
- turpina darboties pavirši uzņēmumi ar zemu profesionālās kvalifikācijas līmeni un nestabilu finansiālo stāvokli, tādējādi radot satiksmes drošības riskus un graujot autopārvadājumu nozares sociāli ekonomisko attīstību (uzņēmumi, kuru profesionālās kvalifikācijas līmenis ir augstāks, neiztur šo konkurenci);
- pārraudzības jomā atšķirīgi un nesaskaņoti darbojas valsts iestādes, kurām ir pilnvaras anulēt atļaujas uzņēmumiem, kas izdarījuši pārkāpumus un attiecīgi sakompromitējuši sevi. Saskaņotas rīcības trūkuma dēļ rodas lieki administratīvie izdevumi, turklāt licenču anulēšanas procedūra zaudē uzticamību un tās preventīvās iedarbības spēks tiek mazināts.

1.3. Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Ierosinātā regula veicinās Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanu. Ar šo regulu nozarē tiks izveidoti apstākļi godīgākai konkurencei un autopārvadājumu nozares klientiem tiks radīta lielāka pārskatāmība. Gala rezultātā tas sekmēs pārvadājumu pakalpojumu efektivitāti un kvalitāti. Ņemot vērā autopārvadājumu izšķirošu lomu ražošanas un piegādes sistēmās rūpniecībā, regulas ieviešana stiprinās Eiropas Savienības konkurētspēju.

Jauna regula netiešā veidā sekmēs satiksmes drošību, jo tiks stingrāk uzraudzīti pavirši uzņēmumi, kuru dēļ var notikt vairāk satiksmes negadījumu nekā citu uzņēmumu dēļ. Uzlabosies darba apstākļi, jo tiks paaugstināts profesionālās kvalifikācijas līmenis. Turklāt pašnodarbinātās personas iegūs lielāku neatkarību no pasūtītājiem un būs aizsargāti no slēptas nodarbinātības.

Visbeidzot ar šo priekšlikumu vienlaikus tiek pildīts Komisijas dotais solījums vienkāršot un atjaunināt tiesību aktu saturu. Tas atbilst programmai „Labāka tiesību aktu izstrāde”, kuras mērķis ir atjaunināt un vienkāršot „acquis communautaire”. Šā tiesību akta vienkāršošanas nolūks ir panākt lielāku skaidrību no juridiskā viedokļa, pieņemt noteikumus, kuru izpildi var vieglāk kontrolēt un efektīvāk piemērot, un sasniegt kopēju saskaņotību ar noteikumiem, kas paredzēti regulās par piekļuvi autopārvadājumu tirgum³. Šis priekšlikums dod dalībvalstīm iespēju samazināt lieku administratīvo slogu, kurš ir saistīts uz pārbaužu veikšanu.

Turklāt noteikumu par atļaušanu autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību modernizēšana, proti, elektronisko reģistru ieviešana ir viens no steidzamajiem pasākumiem, kas jāveic saskaņā ar „Rīcības programmu administratīvā sloga samazināšanai Eiropas

---

³ Skatīt iepriekš.

Savienībā”, kuras priekšlikumu Komisija iesniegusi 2007. gada 24. janvārī⁴. Eiropadome, kas notika 8. un 9. martā, savos secinājumos aicināja Eiropas Parlamentu un Padomi piešķirt īpašu prioritāti šiem neatliekamajiem pasākumiem un attiecīgi šā priekšlikuma izskatīšanai un pieņemšanai.

2. APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

2.1. Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Pirms šā priekšlikuma sagatavošanas notika sabiedriska apspriešana, kuras mērķis bija apkopot pēc iespējas vairāk ieinteresēto personu viedokļu. Vienlaikus notika apspriešana saistībā ar četru regulu par piekļuvi tirgum pārstrādāšanu, ko veica līdztekus šīs direktīvas pārstrādei; lai apkopotu viedokļus, internetā tika publicēta anketa, ko pa pastu nosūtīja visām organizācijām, kuras pārstāv autopārvadājumu nozares dalībniekus.

Komisija saņēma 67 rakstiskas atsauksmes no dalībvalstu iestādēm un dalībvalstu un Eiropas organizācijām, kuras pārstāv kravas un pasažieru autopārvadātājus, to klientus un dažādas citas ekonomiskās intereses. Turklāt Komisija 2006. gada 7. novembrī organizēja uzklauššanu ieinteresētajām personām, kuras aizpildīja minēto anketu vai arī aptaujas laikā izrādīja interesi par attiecīgiem jautājumiem. Uzklauššanā piedalījās 42 nozares pārstāvošas delegācijas un 37 novērotāji no dalībvalstu iestādēm.

Kopumā ieinteresētās personas uzskata, ka nosacījumiem, kas jāizpilda, lai saņemtu atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, jābūt saskaņotākiem, vieglāk piemērojamiem un kontrolējamiem. Izņemot pasažieru pārvadātājus, kuri uzskata, ka nepieciešamo standartu līmenim jābūt augstākam, citas ieinteresētās personas iesaka dot priekšroku spēkā esošo valsts noteikumu saskaņošanai. Kopumā ieinteresētās personas aizstāv šādas prioritātes:

- uzlabot uzraudzību un pārraudzību, proti, veikt pārbaudes paaugstināta riska uzņēmumos (nevis vienkārši biežāk veikt sistemātiskās pārbaudes), organizēt operatīvās informācijas apmaiņu starp dažādu dalībvalstu iestādēm, kuras uzrauga uzņēmumu atbilstību, un izveidot elektroniskus reģistrus, kuri samazinātu administratīvās izmaksas;
- ieviest kopīgos noteikumus par faktisku un stabilu uzņēmējdarbību, lai samazinātu tā saukto „pastkastītes firmu” radītus konkurences traucējumus;
- saskaņot rādītājus, pēc kuriem nosaka uzņēmuma finansiālo stāvokli un eksāmenu līmeni profesionālās kompetences apliecināšanai;
- nodrošināt to, lai profesionālās kompetences sertifikāta turētājs būtu faktiskais pārvadājumu vadītājs uzņēmumā, nevis „aizdodu” savu sertifikātu uzņēmuma atļaujas saņemšanai.

Visi apspriešanas laikā saņemtie apsvērumi tika ņemti vērā. Daudzi no tiem palīdzēja uzlabot šo priekšlikumu un ietekmes novērtējumu. Lai ņemtu vērā paustos viedokļus, Komisija paplašināja izvērtējamo iespēju spektru. Turklāt attiecībā uz nosacījumu par finansiālo

---

⁴ COM(2007) 23 galīgā redakcija.

stāvokli Komisija nolēma to neaizstāt ar nosacījumu par obligāto profesionālās atbildības apdrošināšanu, jo vairākas ieinteresētās personas uzskatīja, ka šis jautājums nav pietiekami izpētīts.

Sabiedriskās apspriešanas laikā saņemto atbilžu kopsavilkums, individuālās atbildes un ziņojums par 2006. gada 7. novembra uzklauššanu ir pieejams tīmekļa vietnē http://ec.europa.eu/transport/road/consultations/road_market_en.htm

2.2. Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Komisija sabiedriskās apspriešanas laikā izmantoja profesora Brajana Beilisa sagatavoto neatkarīgas ekspertīzes dokumentu. B. Beiliss 1994. gadā bija līdzpriekšsēdētājs izmeklēšanas komitejā, kura sniedza plašu ziņojumu par to, ciktāl tajā laikā bija attīstījies kravu autopārvadājumu iekšējais tirgus, un kādas darbības bija vēl jāveic.

2.3. Ietekmes novērtējums

Ņemot vērā to, ka noteikumiem par atļaušanu autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un noteikumiem par piekļuvi tirgum ir cieša saikne, un tie savstarpēji pārklājas, šā priekšlikuma sagatavošanai veiktajā ietekmes novērtējumā tika analizēta visu šo noteikumu pārstrādāšana kopumā. Novērtējuma sagatavošanai izmantoja pētījumus, ko veica 2004., 2005. un 2006. gadā. Rūpīga pieeja, ar kādu sagatavoja šos dokumentus, palīdzēja novērtējuma kontekstu saskaņot ar ieinteresēto personu atsauksmēm un šo priekšlikumu pielāgot novērtējuma secinājumiem.

Tika izvērtētas piecas politiskās iespējas.

- 1) Iespēja „bez izmaiņām”: netiktu mainīti pašlaik spēkā esošie tiesību akti par autopārvadājumiem. Šajā gadījumā, kamēr kabotāža tiktu pakāpeniski atvērta visām dalībvalstīm, dokumenta sākumā izklāstītās problēmas saglabātos un pat kļūtu nopietnākas.
- 2) Iespēja „tehniska vienkāršošana un nereglamentējoša pieeja”: piecus Eiropas Kopienas tiesību aktus kodificētu un apvienotu trīs tiesību aktos. Tas nozīmē, ka dalībvalstīm un nozarei piedāvātu ieviest nesaistošas nostādnes. Šo pasākumu būtu viegli ieviest, taču maz ticams, ka tas līdzētu mazināt atšķirības starp dalībvalstu noteikumiem un tāpat arī dokumenta sākumā aprakstīto problēmu sekas.
- 3) Iespēja „saskaņošana”: spēkā esošo direktīvu un četras regulas pārveidotu trijās regulās, lai vairāk saskaņotu noteikumus par profesionālās darbības uzsākšanu, attiecībā uz kabotāžu panāktu lielāku skaidrību no juridiskā viedokļa un uzlabotu šo noteikumu piemērošanu. Tas veicinātu godīgu konkurenci, tiktu panākta lielāka atbilstība autopārvadājumu noteikumiem, jo īpaši drošuma noteikumiem, un paaugstināts vidējais profesionālās kvalifikācijas līmenis šajā nozarē.
- 4) Iespēja „augstāki kvalitātes standarti”: pakāpeniski ieviestu stingrākas prasības attiecībā uz finansiālo stāvokli un autopārvadājumu vadītājiem noteiktu obligātu periodisku apmācību. Īstermiņā šo noteikumu ieviešana būtu salīdzinoši grūta maziem uzņēmumiem. Taču ilgtermiņā tā stimulētu aktīvākus uzņēmējus un sniegtu labumu visai sabiedrībai kopumā.

- 5) Iespēja „liberalizācija”: kabotāžas pakalpojumus atvērtu lielākai konkurencei un regulārus starptautiskus pārvadājumus ar autobusu liberalizētu. Tas daļēji samazinātu pārvadājumu cenas, taču ne vienmēr uzlabotu autopārvadājumu sociāli ekonomisko efektivitāti, jo pirms tam būtu jāveic detalizētāka saskaņošana, tostarp nodokļu un sociālo jautājumu jomā. Dažās valstīs tas varētu izraisīt darbavietu skaita samazināšanos. Katrā ziņā, ņemot vērā attiecīgo seku iespējamo mērogu, būtu vajadzīgs padziļinātāks novērtējums, turklāt šajā izvēles iespējā ierosināti pasākumi izietu no tiesību aktu vienkāršošanas konteksta, saskaņā ar kuru sagatavots šis priekšlikums.

Ņemot vērā minētos vērtējumus, šā priekšlikuma pamatā ir 3. izvēles iespēja, proti, „saskaņošana”. Priekšlikumam ir pievienots ietekmes novērtējuma kopsavilkums un plašs ziņojums par ietekmes novērtējumu. Ietekmes novērtējumā teikts, ka ar ierosinātās regulas un divu līdztekus ierosināto regulu par piekļuvi tirgum ieviešanu samazināsies konkurences traucējumu gadījumu skaits, autopārvadātāji vairāk ievēros sociālos un satiksmes drošības noteikumus un dalībvalstīm būs iespēja samazināt administratīvo slogu par 190 miljoniem eiro gadā⁵.

3. JURIDISKIE JAUTĀJUMI

3.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Ierosinātajā regulā ir paredzēti noteikumi, kuri jāievēro visiem uzņēmumiem, lai saņemtu atļauju veikt autopārvadātāja profesionālo darbību. Tajā skaidrāk ir definētas un papildinātas spēkā esošās tiesību normas ar mērķi kopumā uzlabot saskanību un nodrošināt efektīvu un vienādu piemērošanu. Ar regulu ievieš

- noteikumu par pārvadājumu vadītāja atbildību par sava profesionālās kompetences sertifikāta aizdošanu uzņēmumam tā atļaujas saņemšanai un stingrāku regulējumu attiecībā uz pārvadājumu vadītāja attiecībām ar uzņēmumu;
- kritērijus, kuri jāievēro gan tādēļ, lai garantētu uzņēmuma stabilu un faktisku uzņēmējdarbību konkrētajā dalībvalstī, gan arī, lai nodrošinātu, ka valsts iestāde, kura ir devusi atļauju profesionālās darbības veikšanai, varētu pareizi uzraudzīt attiecīgā uzņēmuma atbilstību;
- līdzvērtīgus finanšu rādītājus uzņēmuma finansiālā stāvokļa noteikšanai, noteikumu par obligāto minimālo 140 stundu apmācību, kurā būs jāpiedalās visiem pretendentiem pirms profesionālās kompetences eksāmena, un noteikumu par mācību un eksāmenu centru akreditāciju;
- pienākumu valsts iestādēm, kuras konstatējušas, ka pārvadātājs vairs nepilda prasības attiecībā uz reputāciju, finansiālo stāvokli vai profesionālo kompetenci, brīdināt šo pārvadātāju un, ja tas pēc konkrēta termiņa nenodrošina atbilstību šīm prasībām, uzlikt tam administratīvās sankcijas, piemēram, anulēt atļauju vai atstādināt pārvadājumu vadītāju;

---

⁵ Kopsomma attiecībā uz ES 27.

- prasības par Eiropas Kopienas autopārvadājumu noteikumu pārkāpumu savstarpējo atzīšanu dalībvalstīs. Savstarpēji atzīt nozīmē reģistrēt ikvienā vietā izdarītus smagus un atkārtotus pārkāpumus; ja pārkāpumu skaits pārsniedz noteiktu līmeni, tas var graut pārvadātāja reputāciju un pakļaut viņu iepriekš minētajām sankcijām;
- noteikumu par savstarpēji savienotu elektronisko reģistru ieviešanu visās dalībvalstīs, lai samazinātu administratīvo slogu saistībā ar uzņēmumu pārraudzību un uzraudzību un atvieglotu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm;
- noteikumu par to atkāpju pakāpenisku atcelšanu, kuras pēc dalībvalstu izvēles nevienlīdzīgi tiek piešķirtas uzņēmumiem. Šīs atkāpes zaudēja pamatojumu un rada konkurences traucējumus, diskriminējot lielāko daļu uzņēmumu, uz kuriem atkāpes neattiecas.

3.2. Juridiskais pamats

Ierosinātā regula, ar kuru atceļ Direktīvu 96/26/EK, ir sagatavota saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 71. pantu.

3.3. Subsidiaritātes princips

Šā priekšlikuma pamatmērķis ir saskaņot dalībvalstu noteikumus, kuri jāievēro uzņēmumiem, lai uzsāktu profesionālo darbību, un attiecīgi padarīt efektīvāku iekšējo tirgu. Dalībvalstis pašas nevar nodrošināt šo noteikumu saskaņošanu. Turklāt priekšlikuma nolūks ir uzlabot informācijas apmaiņu starp dalībvalstu iestādēm, kuras kontrolē atbilstību noteikumiem par profesionālās darbības veikšanu. Dalībvalstis pašas var uzlabot informācijas apmaiņu tikai pakāpeniski un uz divpusējo attiecību pamata. Viena dalībvalsts vai dalībvalstu grupa nevar pilnā mērā atrisināt minētās problēmas, tātad ir vajadzīga Kopienas iesaistīšanās.

3.4. Proporcionalitātes princips

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam šādu iemeslu dēļ:

- priekšlikumā ir paredzēti kopīgie noteikumi, bet dalībvalstīm nav aizliegta iespēja papildināt šos noteikumus ar saviem nosacījumiem attiecībā uz profesionālās darbības uzsākšanu;
- šo iespēju ierobežo vienīgi princips, kas garantē nodibināšanās brīvību, un nepieciešamība nodrošināt dažu sertifikātu savstarpējo atzīšanu, taču salīdzinājumā ar spēkā esošajiem noteikumiem priekšlikumā nav būtisku izmaiņu;
- priekšlikumā dalībvalstīm tiek piedāvāts izvēlēties vienu no divām metodēm attiecībā uz to, kā uzņēmums pamatos savu finansiālo stāvokli (ar finanšu rādītājiem vai arī ar bankas garantijām);
- pienākumos, kas uzlikti dalībvalstu iestādēm, kuras dod atļauju profesionālās darbības veikšanai, ir ņemta vērā iestāžu rīcības brīvība jo īpaši attiecībā uz pārkāpumu konstatēšanu un sankciju noteikšanu. Pamatojoties uz Eiropas Kopienas

Tiesas judikatūru 2005. gada 13. septembra spriedumā⁶, regulā tiek noteikta kopēja pieeja attiecībā uz tādu administratīvo sodu uzlikšanu kā atļaujas anulēšana. Ņemot vērā to, ka šādas sankcijas pēc savas dabas jau ir ar preventīvu iedarbību, regulā nav paredzētas citas sankcijas — kriminālsodi vai naudas sodi — un dalībvalstīm šajā jomā dota brīvās rīcības iespēja.

Visbeidzot ir skaidrs, ka nav pareizi saskaņot tikai tos nosacījumus par profesionālās darbības veikšanu, kuri attiecas uz uzņēmumiem, kas saņēmuši atļauju starptautiskajiem pārvadājumiem. Kopš iekšējā tirgus ieviešanas dalībvalstu iekšzemes tirgi vairs nav nošķirti šādu iemeslu dēļ:

- vairākas dalībvalstis neparedz nekādu atšķirību starp atļaujām starptautiskajiem pārvadājumiem un atļaujām tikai iekšzemes pārvadājumiem;
- pārējās dalībvalstīs uzņēmumi, kas saņēmuši atļauju iekšzemes pārvadājumiem konkrētajā dalībvalstī, konkurē ar citu dalībvalstu uzņēmumiem, kuri veic kabotāžu;
- uzņēmumi, kas saņēmuši atļauju starptautiskajiem pārvadājumiem, ekonomiskās situācijas dēļ pāriet uz iekšzemes pārvadājumiem, jo vairs neatrod klientus kravu pārvadāšanai uz citām dalībvalstīm.

Ierosinātā regula gluži tāpat kā spēkā esošā direktīva attiecas uz visiem pārvadājumiem, tostarp uz iekšzemes pārvadājumiem.

3.5. Juridisko instrumentu izvēle

Noteikumi par atļaušanu veikt profesionālo darbību tiek pārskatīti pirmkārt tādēļ, lai to piemērošana kļūtu efektīvāka un vienveidīgāka. Tāpēc regula ir visatbilstošākais instruments, jo to piemēro tieši un galvenokārt vienādi. Regula dos iespēju panākt lielāku pārskatāmību un samazināt daļu no administratīvajiem izdevumiem. Regula kā juridiskais instruments šķiet atbilstošāka arī tādēļ, ka atļauja profesionālās darbības uzsākšanai ir pamata nosacījums, lai piekļūtu tirgum, un 1992. gadā kā juridisko instrumentu šīs jomas regulējumam arī izmantoja regulu.

3.6. Ietekme uz budžetu

Priekšlikums neradīs papildu izmaksas Kopienas budžetā.

3.7. Eiropas Ekonomikas zona

Ierosinātā regula ir nozīmīga visai Eiropas Ekonomikas zonai, tādēļ tā jāattiecinā uz šo zonu.

---

⁶ Lieta C-176/03. Ar šo spriedumu Eiropas Kopienų Tiesa paskaidro, ka Kopienų likumdevējs var pieņemt tiesību aktus attiecībā uz dalībvalstu krimināltiesībām tad, ja kriminālsoda piemērošana ir nepieciešams līdzeklis cīņai pret smagiem nodarījumiem videi.

4. IEROSINĀTIE NOTEIKUMI

4.1. Spēkā esošo noteikumu saglabāšana

Ar šo priekšlikumu tiek papildināti un pārskatīti spēkā esošie noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības uzsākšanu. Tādēļ tajā tiek saglabāti vairāki Direktīvas 96/26/EK principi un noteikumi, proti:

- trīs nosacījumi, kuri jāizpilda uzņēmumam, kas vēlas uzsākt profesionālo darbību, (nosacījumi attiecībā uz reputāciju, profesionālo kompetenci, finansiālo stāvokli) (3. pants);
- diplomu, sertifikātu un citu dokumentu savstarpējā atzīšana, lai sekmētu uzņēmējdarbības brīvību (18. līdz 20. pants);
- paraugs profesionālās kompetences sertifikātam (II pielikums) un saraksts ar mācību priekšmetiem, kuros zināšanas ir obligātas šā sertifikāta saņemšanai (I pielikums).

Šo noteikumu pārstrādāšana saskaņā ar iestāžu 2001. gada 28. novembra Nolīgumu par strukturētāku tiesību aktu tekstu pārstrādāšanas paņēmieni nav iespējama, jo tā nedotu iespēju sasniegt vajadzīgo juridiskās skaidrības līmeni. Taču tā principi un noteikumi veido tiesību kopumu, kurš nav apstrīdams. Tādēļ Komisija lūdz Eiropas Parlamentu un Padomi īpaši ņemt to vērā un izmantot savas prerogatīvas attiecībā uz jaunajiem noteikumiem, kuri izklāstīti turpmāk.

4.2. Jaunie noteikumi

4.2.1. *Definīciju izskaidrošana un darbības jomas atjaunināšana*

Lai regulu piemērotu vienveidīgāk, 1. pantā ir noteiktas papildu definīcijas. Regulas 2. pantā ir noteikta jauna darbības joma, kura nav pretrunā ar citiem tiesību aktiem, ar kuriem regulē autopārvadājumus; darbības jomā ir iekļauti visi transportlīdzekļi, kuru masa pārsniedz 3,5 tonnas, un ir samazināts atkāpju skaits attiecībā uz pārvadājumiem, kuri ir skaidri noteikti citos Kopienas tiesību aktos.

4.2.2. *Nosacījumi par uzņēmējdarbību*

Regulas 3. un 5. pantā ir paredzēti kopīgie noteikumi, saskaņā ar kuriem autopārvadātāja profesionālo darbību drīkst atļaut tikai tiem uzņēmumiem, kuru uzņēmējdarbība ir faktiskā un stabila. Šo noteikumu mērķis ir piemērot visiem uzņēmumiem vienādus uzraudzības noteikumus un nepieļaut to, ka daļa uzņēmumu izvairās no reģistrācijas dalībvalstu iestāžu uzraudzības. Saskaņā ar 5. pantu uzņēmējdarbība skaitās stabila un faktiskā, ja uzņēmumam ir birojs, reģistrēti transportlīdzekļi un saimnieciskās darbības centrs.

4.2.3. *Pārvadājumu vadītāja atbildība*

Regulas 4. pantā ir precizētas attiecības starp personu, tā saukto „pārvadājumu vadītāju”, kurai ir atbilstošas profesionālās zināšanas, un uzņēmumu, kura pārvadājumu operācijas šī persona vada. Uzņēmumam pārvadājumu vadītājs ir jāpieņem darbā un jāalgo. Tā kā pārvadājumu vadītājs faktiski un nepārtraukti vada uzņēmuma pārvadājumu operācijas, tam jāuzņemas atbildība par savu lēmumu

sekām un attiecīgi par izdarītiem pārkāpumiem saistībā ar šiem pārvaldījumiem. Minētā atbildība ir noteikta šīs regulas mērķiem un neskar katras dalībvalsts tiesību aktos noteiktas kriminālās vai finansiālās atbildības definīcijas. Ir paredzēti noteikumi pašnodarbinātajām personām, kuras atļaujas saņemšanai varēs izmatot pieaicināta pārvaldījumu vadītāja pakalpojumus; šie noteikumi ir paredzēti gan tādēļ, lai sekmētu pašnodarbināto personu neatkarību no lielākiem autopārvaldījumu uzņēmumiem, kuri tiem nodod kravu pārvaldīšanai, gan arī, lai aizsargātu tos no slēptās nodarbinātības.

4.2.4. *Precizējumi nosacījumos attiecībā uz labu reputāciju*

Regulas 6. pantā ir uzskaitītas Kopienas tiesību normas, kuru smags pārkāpums var novest pie uzņēmuma labas reputācijas zaudēšanas pat tad, ja pārkāpumi izdarīti citās dalībvalstīs. Turklāt tajā ir paredzēts, ka nebūtiski pārkāpumi, kas tiek atkārtoti, pārsniedzot noteiktu skaitu, var tikt uzskatīti par smagiem pārkāpumiem. Regulā Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras noteikt šo pārkāpumu sarakstu. Šāds saraksts ir priekšnoteikums, lai organizētu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un kopīgi noteiktu pārkāpumu maksimālo skaitu, pārsniedzot kuru atļauja jāanulē.

4.2.5. *Jauni kritēriji uzņēmuma finansiālā stāvokļa novērtēšanai*

Ar 7. pantu ievieš precīzākus kritērijus uzņēmuma finansiālā stāvokļa novērtēšanai. Uzņēmumi un dalībvalstis var izvēlēties vienu no divām iespējām: piemēram, uzņēmuma apgrozāmajiem līdzekļiem un likviditātes kopējam koeficientam (saskaņā ar terminoloģiju Ceturtajā direktīvā attiecībā uz grāmatvedību)⁷, kas ir norādīti uzņēmuma gada pārskatā, jāatbilst konkrētajam līmenim, vai arī uzņēmuma finansiālā stāvokļa apliecināšanai jāuzrāda bankas garantija. Ierosinātus finanšu rādītājus visbiežāk izmanto finanšu analizēs, lai novērtētu uzņēmuma spēju izpildīt īstermiņa saistības.

4.2.6. *Profesionālās kompetences uzlabošana*

Ar 8. pantu ievieš kopīgu pieeju, apvienojot apmācību un obligāto eksaminēšanu profesionālās kompetences pārbaudījumā, ko piemēros visiem pretendentiem, tostarp tiem, kam jau ir profesionālā pieredze un diploms. Turklāt šajā pantā ir paredzētas minimālās prasības eksaminācijas un apmācību centru akreditācijai un noteikumi, lai šajā jomā veicinātu pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm. Visbeidzot šajos noteikumos dalībvalstīm vairs nav paredzēta iespēja noteikt vai nenoteikt kvalifikācijas līmeni atkarībā no starptautisko pārvaldījumu veida. Tiek uzskatīts, ka pārvaldījumu vadītājiem profesionālās dzīves laikā būs jāorganizē pārvaldījumi starp dažādām dalībvalstīm.

4.2.7. *Pārraudzības un uzraudzības uzlabošana*

Regulas 9., 10., 11. un 13. pantā ir skaidrāk noteikta un pastiprināta to iestāžu loma, kuras dalībvalstis pilnvaros uzraudzīt, kā uzņēmumi ievēro šajā regula paredzētus nosacījumus. Ar šiem pantiem ievieš kopīgus principus, lai profesionālo darbību reglamentējošie noteikumi kļūtu pārskatāmāki un līdzīgāki, un visbeidzot iegūtu

---

⁷ Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtā direktīva 78/660/EEK, kura attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem.

lielāku uzticamību. Regulas 10. un 12. pantā ir paredzēti gan termiņi, kādos minētajām iestādēm jā sagatavo attiecīgie dokumenti, gan arī termiņi, kurus var noteikt uzņēmumam pārkāpuma situācijas novēršanai. Regulas 12. pantā ir noteikts, ka kompetentajam iestādēm jābrīdina uzņēmums par to, ka tas vairs neatbilst regulas noteikumiem. Ar 21. pantu ir noteiktas administratīvo sankciju pakāpes, piemēram, daļēja atļaujas apturēšana un pārvaldījumu vadītāja atstādināšana. Attiecībā uz kontroli 11. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis varēs veikt pārbaudes ar konkrētu mērķi to sistemātisko pārbaudžu vietā, kuras veic biežāk kā reizi piecos gados. Metode, ko izmanto pārbaudēm ar konkrētu mērķi, izrādījās efektīva, lai atklātu pārkāpumus un samazinātu administratīvās izmaksas, jo šīs pārbaudes veic tikai paaugstināta riska uzņēmumos.

4.2.8. Vienkāršošana un administratīvā sadarbība

Regulas 15. pantā ir noteikts, ka ik dalībvalstī jāievieš elektronisks reģistrs, kuru līdz 2010. gadam saskaņā ar prasībām par personas datu aizsardzību būs jāsavieno ar Eiropas kopējo reģistru. Daudzās dalībvalstīs jau darbojas šādi reģistri un pieredze liecina, ka to izmantošana palīdz samazināt ar uzņēmumu uzraudzību saistītas administratīvās izmaksas. Regulas 16. pantā ir minēti galvenie noteikumi par personas datu aizsardzību atbilstīgi Direktīvai 95/46/EK. Regulas 17. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm jānozīmē par informācijas apmaiņu atbildīgie valsts kontaktpunkti, kā arī ir paredzēts, kādas procedūras jāievēro (procedūras ir sīki aprakstītas tajos priekšlikumos regulām, kas pieņemti paralēli šim priekšlikumam).

4.2.9. Citi grozījumi

Citi būtiski grozījumi skar gan vispārīgus noteikumus, kuri izriet no iepriekš minētajiem grozījumiem un kuri jo īpaši paredzēti, lai precizētu piemērojamo pārejas periodu un pakāpeniski pārtrauktu pirmtiesību piemērošanu, gan prasības attiecībā uz komitoloģijas procedūru un ziņojumiem, kas jāgatavo, lai nodrošinātu stingrāku pārraudzību dalībvalstīs un Kopienā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko nosaka kopīgus noteikumus autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

pēc apspriešanās ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru³,

tā kā

- (1) Lai izveidotu autopārvadājumu iekšējo tirgu ar godīgiem konkurences noteikumiem, būtu vienveidīgi jāpiemēro kopīgi noteikumi attiecībā uz atļauju veikt kravu vai pasažieru autopārvadātāja profesionālo darbību, šē turpmāk „autopārvadātāja profesionālā darbība”. Ar šiem kopīgajiem noteikumiem tiktu veicināta autopārvadātāju profesionālās kvalifikācijas celšana, tirgus racionalizācija, sniegtā pakalpojuma kvalitātes uzlabošana pārvadātāju, klientu un visas ekonomikas interesēs, kā arī tiktu sekmēta lielāka ceļu satiksmes drošība. Turklāt šie noteikumi var veicināt pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību faktiski izmantošanu.
- (2) Ar Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīvu 96/26/EK par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē⁴, noteica minimālās prasības attiecībā uz autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanu un šim nolūkam nepieciešamo dokumentu savstarpēju atzīšanu. Taču pieredze, kā arī ietekmes novērtējuma un dažādu pētījumu dati liecina,

---

¹ OV C [...], [...], [...] lpp.

² OV C [...], [...], [...] lpp.

³ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁴ OV L 124, 23.5.1996., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/103/EK (OV L 363, 20.12.2006., 344. lpp).

ka dalībvalstīs šo direktīvu piemēro ļoti atšķirīgi. Tas rada vairākas negatīvas sekas, jo īpaši tas traucē konkurencei, tirgus nav pietiekami pārskatāms, pārbaužu līmenis nav vienāds un pastāv risks, ka uzņēmumi ar zemu profesionālās kvalifikācijas līmeni var pavisam un mazāk vērtīgi piemērot satiksmes drošības noteikumus un sociālos noteikumus, kā rezultātā tiek nodarīts kaitējums šīs nozares tēlam.

- (3) Šādas sekas ir negatīvas arī tādēļ, ka tās var traucēt iekšējā autopārvadājumu tirgus normālai darbībai. Starptautisko kravas pārvadājumu un dažu kabotāžas darbību tirgus ir atvērts visiem Kopienas uzņēmumiem. Vienīgais nosacījums, kas ir jāizpilda šiem uzņēmumiem, ir Kopienas licences saņemšana, kuru izsniedz, ja uzņēmums atbilst nosacījumiem profesionālās darbības uzsākšanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. .../... attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. .../... attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem.
- (4) Tādēļ būtu jāmodernizē spēkā esošie noteikumi, ar kuriem regulē autopārvadātāju profesionālās darbības uzsākšanu, lai nodrošinātu to vienveidīgāku un efektīvāku piemērošanu. Ņemot vērā to, ka šo noteikumu ievērošana ir pamata nosacījums, lai piekļūtu Kopienas tirgum, un to, ka piekļuves tirgum jomā piemērojami juridiskie instrumenti ir regulas, visatbilstošākais juridiskais instruments, lai regulētu profesionālās darbības uzsākšanu, ir regula.
- (5) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci, kopīgus noteikumus profesionālās darbības veikšanai būtu jāpiemēro pēc iespējas visiem uzņēmumiem. Tomēr šajā regulā nebūtu jāiekļauj uzņēmumi, kas veic tikai tādus pārvadājumus, kuri minimāli ietekmē pārvadājumu tirgu.
- (6) Uzņēmuma reģistrācijas dalībvalstij būtu jānodrošina, ka uzņēmums nepārtraukti atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, lai šī dalībvalsts vajadzības gadījumā varētu apturēt vai anulēt atļaujas, kuras ļauj šim uzņēmumam darboties tirgū. Profesionālās darbības uzsākšanas nosacījumu ievērošanai un uzticamai kontrolei nepieciešams, lai uzņēmumiem būtu stabila un faktiskā uzņēmējdarbība.
- (7) Kompetentajām iestādēm būtu jāsaņem precīza informācija par fiziskajām personām, kuras atbilst prasībām attiecībā uz labu reputāciju un profesionālo kompetenci. Šīm personām, „pārvadājumu vadītājiem”, būtu nepārtraukti un faktiski jāvada autopārvadājumu uzņēmuma pārvadājumu operācijas. Būtu jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem persona uzskatāma par tādu, kas uzņēmumā nepārtraukti un faktiski vada pārvadājumu operācijas.
- (8) Lai pārvadājumu vadītājam būtu laba reputācija, tam nebūtu jābūt notiesātam par smagiem noziegumiem vai pakļautam sankcijām, jo īpaši par Kopienas noteikumu pārkāpumiem autopārvadājumu jomā. Attiecībā uz jomām, kuras regulē Kopienas noteikumi, būtu kopīgi jānosaka pārkāpumu veidi un attiecīgās pārkāpumu smaguma pakāpes, kuru rezultātā var tikt mazināta uzņēmuma labā reputācija.
- (9) Autopārvadājumu uzņēmuma finansiālajam stāvoklim jābūt tādā, lai nodrošinātu pareizu darbības uzsākšanu un labu uzņēmuma pārvaldīšanu. Pastāvošā metode attiecībā uz minimālo kapitāla un rezervju līmeni nenodrošina pietiekamu skaidrību par vērā ņemamiem finanšu līdzekļiem un negarantē to, ka uzņēmums ir spējīgs izpildīt savas īstermiņa saistības. Būtu jāizmanto citi skaidrāk noteikti un šim nolūkam vairāk piemēroti finanšu rādītāji, kurus var iegūt no gada pārskatiem. Uzņēmumiem,

kas to vēlas, būtu jābūt iespējai demonstrēt savu finansiālo stāvokli ar bankas garantiju, kas šiem uzņēmumiem varētu izrādīties vienkāršāka un lētāka metode.

- (10) Augsts profesionālās kvalifikācijas līmenis varētu palielināt autopārvadājumu nozares sociāli ekonomisko efektivitāti. Tādēļ pretendentiem uz pārvadājumu vadītāja amatu būtu jāpiedalās kvalitatīvos mācību kursus. Lai panāktu lielāku saskaņotību mācību un eksāmenu nosacījumos, kā arī lai pretendentiem nodrošinātu pārskatāmību, būtu jāparedz, ka dalībvalstis saskaņā ar kritērijiem, kuri tām jānosaka pašām, akreditē eksaminācijas un apmācību centrus. Turklāt taisnīguma un pārskatāmības nolūkā visiem pretendentiem būtu jānokārto eksāmens, tostarp tiem, kuri to pieredzes vai diploma dēļ var tikt atbrīvoti no sākotnējās obligātās apmācības. Kopš iekšējā tirgus īstenošanas valstu tirgi vairs nav nošķirti. Tādēļ personām, kuras vada pārvadājumu operācijas, būtu jāapgūst nepieciešamās zināšanas gan iekšzemes, gan starptautisko pārvadājumu operāciju vadīšanai. Mācību priekšmetu saraksts, kuri ir jāzina profesionālās kompetences sertifikāta saņemšanai, kā arī eksāmenu organizēšanas kārtība var mainīties līdz ar tehnikas attīstību, tādēļ būtu jāparedz iespēja tos aktualizēt.
- (11) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci un panāktu autopārvadājumu atbilstību noteikumiem, dalībvalstu uzraudzības un pārraudzības līmenim būtu jābūt saskaņotam. Dalībvalstu iestādēm, kurām ir pienākums uzraudzīt uzņēmumus un to atļauju derīgumu, šajā ziņā ir izšķiroša loma, tādēļ būtu jānodrošina, ka tās vajadzības gadījumā pieņem atbilstošus pasākumus, jo īpaši, lai apturētu vai anulētu atļaujas vai atzītu par nepiemērotiem paviršus un nevērīgus pārvadājumu vadītājus. Taču pirms šādu sankciju piemērošanas uzņēmums būtu jābrīdina un tam būtu jānosaka saprātīgs termiņš situācijas labošanai.
- (12) Labāk organizēta administratīvā sadarbība starp dalībvalstīm padarītu efektīvāku to uzņēmumu uzraudzību, kuri darbojas vairākās dalībvalstīs, un samazinātu administratīvās izmaksas. Uzņēmumu elektroniskie reģistri, kuri ir saslēgti Eiropas līmenī, ievērojot noteikumus par personas datu aizsardzību, atvieglotu minēto sadarbību un samazinātu uzņēmumu un iestāžu izmaksas, kas ir saistītas ar pārbaudēm. Valstu elektroniskie reģistri jau darbojas lielākajā daļā dalībvalstu. Turklāt jau pastāv infrastruktūra saslēgšanas veikšanai starp dalībvalstīm. Valstu uzņēmumu reģistru sistemātiskāka izmantošana un to saslēgšana Eiropas līmenī var tikt veikta ar zemākām izmaksām un attiecīgi palīdzēt ievērojami samazināt ar pārbaudēm saistītas administratīvās izmaksas, uzlabojot pārbaudžu efektivitāti.
- (13) Dažiem šajos reģistros iekļautajiem datiem attiecībā uz pārkāpumiem un sankcijām ir personisks raksturs. Tādēļ dalībvalstīm jāveic nepieciešamie pasākumi, lai ievērotu Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁵, un jo īpaši attiecībā uz šo datu apstrādes kontroli, ko veic publiskās iestādes, attiecīgo personu tiesībām saņemt informāciju, piekļūšanas tiesībām un tiesībām izteikt iebildumus. Šīs regulas nolūkiem šāda rakstura dati būtu jāglabā vismaz divus gadus, lai nepieļautu, ka neatbilstīgi uzņēmumi tiek nodibināti citās dalībvalstīs.

---

⁵ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

- (14) Valsts reģistru savstarpēja saslēgšana ir vajadzīga gan tādēļ, lai panāktu ātru un efektīvu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, gan arī, lai nodrošinātu, ka pārvaldītāji nemēģina vai neuzdrošinās izdarīt smagus pārkāpumus dalībvalstīs, kuras nav viņu reģistrācijas dalībvalstis. Savstarpējas saslēgšanas nolūkam būtu kopīgi jānosaka precīzs apmaināmo datu formāts un apmaiņas tehniskās procedūras.
- (15) Lai dalībvalstu savstarpēja informācijas apmaiņa būtu efektīva, šim uzdevumam būtu jānozīmē valsts kontaktpunkti un būtu jāprecizē dažas kopīgas procedūras attiecībā uz pārsūtāmās minimālās informācijas veidu un termiņiem, kuros jāpārsūta šī informācija.
- (16) Lai sekmētu uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, būtu jāpieņem, kā pietiekams labas reputācijas apliecinājums, lai uzsāktu attiecīgo darbību uzņēmējā dalībvalstī, autopārvaldātāja izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtie attiecīgie dokumenti, pārbaudot, ka attiecīgās personas nav atzītas par nepiemērotām profesionālās darbības veikšanai to izcelsmes dalībvalstī.
- (17) Lai sekmētu uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, reģistrācijas dalībvalstij attiecībā uz profesionālo kompetenci kā pietiekams apliecinājums būtu jāpieņem vienota parauga sertifikāts, kas izsniegts saskaņā šo regulu.
- (18) Kopienas līmenī ir nepieciešama stingrāka pārraudzība attiecībā uz šīs regulas noteikumu piemērošanu, kas nozīmē, ka, pamatojoties uz ziņojumiem, kas sagatavoti izmantojot valsts reģistrus, Komisijai būtu regulāri jānosūta ziņojumi par autopārvaldājumu nozares uzņēmumu labo reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci.
- (19) Dalībvalstīm būtu jāparedz sankcijas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem. Šīm sankcijām būtu jābūt efektīvām, proporcionālām un preventīvām.
- (20) Tā kā veicamās darbības mērķus, modernizēt noteikumus, ar kuriem regulē autopārvaldātāja profesionālās darbības uzsākšanu, lai tos piemērotu saskaņoti un vienādi visās dalībvalstīs, dalībvalstis pilnībā nevar sasniegt un tādēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu atbilstīgi Līguma 5. pantam. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.
- (21) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁶.
- (22) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro izstrādāt to pārkāpumu sarakstu, norādot tajā pārkāpumu smaguma kategorijas, veidus un pakāpes, kuru rezultātā autopārvaldātājs zaudē nepieciešamo labo reputāciju; pielāgot tehnikas attīstībai šīs regulas pielikumu par to, kādas zināšanas ir jāņem vērā, lai dalībvalstī atzītu pārvaldājumu vadītāja profesionālo kompetenci, kā arī pielikumu par profesionālās kompetences sertifikātu; un sagatavot sarakstu ar maksimāliem pārkāpumiem, kuru rezultātā tiek apturēta vai

---

⁶ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

anulēta atļauja profesionālās darbības veikšanai vai tiek pieņemts nepiemērotības atzinums. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus vai papildināt šo regulu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru. Efektivitātes nolūkā regulatīvās kontroles procedūras parastie termiņi būtu jāsaīsina, lai aktualizētu profesionālās kompetences sertifikāta paraugu.

(23) Direktīva 96/26/EK būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

1. pants

Priekšmets un definīcijas

1. Šī regula nosaka autopārvadātāju profesionālās darbības uzsākšanu un šīs profesijas veikšanu.
2. Šīs regulas nolūkiem:
  - a) „autopārvadātāja profesionālā darbība” ir pasažieru autopārvadātāja profesionālā darbība vai kravu autopārvadātāja profesionālā darbība;
  - b) „kravu autopārvadātāja profesionālā darbība” ir darbība, ko veic ikviens uzņēmums, kas nodarbojas ar kravu komercpārvadājumiem, izmantojot mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus;
  - c) „pasažieru autopārvadātāja profesionālā darbība” ir darbība, ko veic ikviens uzņēmums, kas sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus plašai sabiedrībai vai konkrētām lietotāju kategorijām, saņemot par to samaksu no pārvadātās personas vai pārvadājumu organizētāja, izmantojot mehāniskus transportlīdzekļus, kuri ir uzbūvēti un aprīkoti tā, lai būtu piemēroti vairāk kā deviņu personu pārvadāšanai, ieskaitot šoferi, un ir šim nolūkam paredzēti;
  - d) „uzņēmums” ir ikviena fiziskā vai juridiskā persona, kura gūst vai negūst peļņu, ikviena apvienība vai personu grupa, kam nav juridiskās personas statusa un kas gūst vai negūst peļņu, kā arī ikviena publiskā iestāde, kura pati ir juridiskā persona, vai arī ir atkarīga no iestādes, kura ir juridiskā persona;
  - e) „pārvadājumu vadītājs” ir fiziskā persona, kuru algo uzņēmums, vai gadījumā, ja uzņēmums ir pašnodarbinātā persona, tad pārvadājumu vadītājs ir pati pašnodarbinātā persona vai, vajadzības gadījumā, cita fiziskā persona, kuru tā nozīmē uz līguma pamata un kura nepārtraukti vada uzņēmuma pārvadājumu operācijas;

- f) „atļauja autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai” ir administratīvs lēmums, ar kuru uzņēmumam, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, atļauj veikt autopārvadātāja profesionālo darbību;
- g) „kompetentā iestāde, kurai ir pilnvaras izsniegt atļauju profesionālās darbības veikšanai” ir valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa iestāde dalībvalstī, kura pārbauda uzņēmuma atbilstību šīs regulas nosacījumiem, un kurai ir pilnvaras izsniegt, apturēt vai anulēt atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai;
- h) „reģistrācijas dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā vēlas reģistrēties uzņēmums, kura pārvadājumu vadītāja izcelsme ir vai nav citā dalībvalstī;
- i) „izcelsmes dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā agrāk dzīvoja vai strādāja tā uzņēmuma pārvadājumu vadītājs, kurš vēlas reģistrēties citā dalībvalstī.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro visiem uzņēmumiem, kuri ir reģistrēti Kopienā un veic autopārvadātāja profesionālo darbību. To piemēro arī uzņēmumiem, kuri vēlas veikt autopārvadātāja profesionālo darbību.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, šo regulu nepiemēro:
  - a) uzņēmumiem, kas veic kravu autopārvadātāja profesionālo darbību, izmantojot tikai mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru atļautais maksimālais svars nepārsniedz 3,5 tonnas. Tomēr dalībvalstis visiem pārvadājumu veidiem vai to daļai var pazemināt šo svara ierobežojumu;
  - b) uzņēmumiem, kuri bezpeļņas nolūkā veic tikai noteiktus pasažieru autopārvadājumus, kuriem ir cita pamatnodarbošanās, kas nav pasažieru autopārvadājumi, un kuri transporta līdzekļa vadīšanai izmanto savus darbiniekus.

3. pants

Prasības attiecībā uz autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanu

Uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību un tiem, kas vēlas veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, jāatbilst šādām prasībām:

- a) faktiski un stabili jāveic uzņēmējdarbība vienā no dalībvalstīm;
- b) jābūt labai reputācijai;
- c) jābūt atbilstīgam finansiālajam stāvoklim;
- d) jābūt nepieciešamai profesionālajai kompetencei.

Nosacījumi, kuri jāizpilda, lai atbilstu katrai no šīm prasībām, ir uzskaitīti II nodaļā. Šī regula neliedz dalībvalstīm nolemt par papildus nosacījumu noteikšanu, kuri uzņēmumiem jāizpilda, lai saņemtu atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai.

4. pants *Pārvadājumu vadītājs*

1. Uzņēmums, kas vēlas veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, 9. pantā minētajai kompetentajai iestādei norāda fizisko personu, kura atbilst 3. panta b) un d) punktā paredzētajām prasībām. Šai personai, pārvadājumu vadītājam, jāatbilst šādiem nosacījumiem:
  - a) faktiski un nepārtraukti jāvada uzņēmuma pārvadājumu operācijas;
  - b) jābūt uzņēmuma algotajam darbiniekam, vai, ja uzņēmums ir pašnodarbinātā persona, pārvadājumu vadītāja pienākumi jāveic pašai pašnodarbinātajai personai.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja uzņēmums ir pašnodarbinātā persona, kura neatbilst 3. panta d) punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz profesionālo kompetenci, kompetentās iestādes drīkst tai izsniegt atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai ar nosacījumu, ka:
  - a) tā kompetentajām iestādēm norāda citu personu, kura atbilst 3. panta b) un d) punktā minētajām prasībām, un kura uz līguma pamata ir pilnvarota veikt uzņēmuma pārvadājumu vadītāja pienākumus;
  - b) līgumā, kas ir noslēgts starp uzņēmumu un pārvadājumu vadītāju, ir noteikti pienākumi, kas attiecīgajai pusei nepārtraukti jāpilda, un noteikti tā pienākumi pārvadājuma vadītāja kapacitātē; nosakāmajos pienākumos jo īpaši ir iekļauta transportlīdzekļu apkope un remonts, pārvadājumu līgumu un dokumentu pārbaude, grāmatvedība, kravu sadale šoferiem un automašīnām, un drošības pasākumu kontrole;
  - c) persona, kas nozīmēta kā pārvadājumu vadītājs, vada pārvadājumu operācijas ne vairāk kā četros dažādos uzņēmumos, kuras tiek veiktas ar autoparku, kura kopējais automašīnu skaits nepārsniedz divpadsmit automašīnas;
  - d) nozīmētā persona ir neatkarīga no pārējiem uzņēmumiem, kuri tai lūdz veikt vai kuri veic pārvadājumu operācijas tās vārdā.
3. Pārvadājumu vadītājs zaudē savu labo reputāciju šīs regulas nozīmē, ja, vadot pārvadājumu operācijas, tas izdara 6. panta 1. punktā minētos smagos vai atkārtotos pārkāpumus, pārsniedzot noteikto skaitu.

II NODAĻA

Izpildāmie nosacījumi

5. pants

Nosacījumi attiecībā uz prasību par uzņēmējdarbību

Lai ievērotu 3. panta a) punkta prasību, uzņēmumam faktiski un stabili jāveic uzņēmējdarbība dalībvalstī, kura ar kompetentās iestādes starpniecību tam izsniegusi atļauju profesionālās darbības veikšanai. Šim nolūkam uzņēmumam:

- a) šajā dalībvalstī jābūt mītnei ar telpām, kurās uzņēmums glabā savus dokumentus, jo īpaši, visus grāmatvedības dokumentus, dokumentus saistībā ar personāla pārvaldi un visus citus dokumentus, kuriem kompetentā iestāde, kurai ir pilnvaras izsniegt atļauju profesionālās darbības veikšanai, var piekļūt, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas nosacījumiem;
- b) jābūt transportlīdzekļiem, kuri ir pilnīgā uzņēmuma īpašumā vai rīcībā, jo īpaši, ar pirkšanas uz nomaksu, nomas vai izpirkumnomas (*līzings*) vai arī pirkuma līguma starpniecību, un kuri ir reģistrēti un kurus tas izmanto šajā dalībvalstī;
- c) šajā dalībvalstī jābūt saimnieciskās darbības centram ar nepieciešamo aprīkojumu, jo īpaši, transportlīdzekļu stāvvietām, kuru skaits ir pietiekams, lai tajās varētu regulāri novietot savus transportlīdzekļus.

6. pants

Nosacījumi attiecībā uz labas reputācijas prasību

1. Saskaņā ar 3. panta b) punktu prasība par uzņēmuma labu reputāciju nozīmē to, ka tā vadītāji nav tikuši notiesāti par smagiem noziegumiem, par komerclikuma un noteikumu attiecībā uz maksātspēju pārkāpumiem un ka tie godprātīgi veic savu uzņēmējdarbību, ievērojot normatīvos aktus, kuri piemērojami autopārvadājumiem, un profesionālās ētikas principus.

Dalībvalstis paredz īpašus nosacījumus, kuri saskaņā ar šo regulu jāizpilda uzņēmumam, lai atbilstu prasībai attiecībā uz labu reputāciju. Dalībvalstis nosaka, ka uzņēmums atbilst minētajai prasībai, ja:

- a) nav nekāda nopietna pamata, lai apšaubītu tā reputāciju;
- b) viena vai vairākas fiziskās personas, kuras uzņēmums saskaņā ar 4. pantu nozīmējis par pārvadājumu vadītāju, nav tikusi(-šas) notiesāta(-s) vai sodīta(-s) kādā no dalībvalstīm par smagiem noziegumiem vai nebūtiskiem atkārtoti izdarītiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, kuri saistīti jo īpaši ar:
  - i) transportlīdzekļa vadīšanas laiku un transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laiku, darba laiku un kontrolierīču uzstādīšanu un izmantošanu;

- ii) starptautiskajā satiksmē izmantojamo transportlīdzekļu maksimālo svaru un izmēru normām;
  - iii) transportlīdzekļu vadītāju sākotnējo kvalifikāciju un turpmāko apmācību;
  - iv) lietoto transportlīdzekļu tehnisko pārbaudi uz ceļiem un mehānisko transportlīdzekļu obligātajām ikgadējām tehniskajām pārbaudēm;
  - v) piekļuvi starptautisko kravu autopārvadājumu tirgum vai arī, atkarībā no gadījuma, piekļuvi pasažieru autopārvadājumu tirgum;
  - vi) bīstamu kravu autopārvadājumu drošību;
  - vii) ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos;
  - viii) autovadītāja apliecību;
  - ix) profesionālās darbības uzsākšanu;
- c) tas nav ticis notiesāts par smagiem to valsts spēkā esošo normatīvo aktu pārkāpumiem, ar kuriem regulē darba algu, darba apstākļus, ceļu satiksmi un drošību, kā arī profesionālo atbildību.

2. Komisija 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkta nolūkam pieņem sarakstu, kurā uzskaitītas pārkāpumu kategorijas, veidi un pakāpes, ņemot vērā to smagumu, un kurā norādīts arī atkārtoti izdarītu nebūtisku pārkāpumu maksimālais skaits, kuru pārsniedzot, uzņēmums zaudē prasīto labo reputāciju. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Šim nolūkam Komisija piemēro šādus principus:

- a) visbiežāk sastopami pārkāpumi tiek norādīti pēc to kategorijām un veidiem;
  - b) attiecībā uz pārkāpumu pakāpi, sevišķi smagi ir pārkāpumi, kuru rezultātā var tikt nopietni apdraudēta dzīvība vai nodarīti smagi miesas bojājumi;
  - c) atkārtoti izdarītu pārkāpumu maksimālais skaits, kuru pārsniedzot, atkārtoti izdarītus nebūtiskus pārkāpumus uzskata par smagiem, palielinās atkarībā no tā, cik šoferu izmanto pārvadājumos, kurus vada attiecīgā fiziskā persona.
3. Uzņēmums turpina neatbilst prasībai attiecībā uz labu reputāciju līdz dienai, kad saskaņā ar attiecīgajiem valsts normatīvajiem aktiem notiek viņa rehabilitācija vai jebkāds cits pasākums ar līdzvērtīgu iedarbību.

7. pants

Nosacījumi attiecībā uz prasību par finansiālo stāvokli

1. Šīs regulas 3. panta c) punkta nolūkiem prasība attiecībā uz finansiālo stāvokli nozīmē to, ka uzņēmumam ir nepieciešamie finanšu līdzekļi, lai nodrošinātu uzņēmuma atbilstošu darbības uzsākšanu un pareizu vadību.
2. Uzņēmums atbilst prasībai attiecībā uz finansiālo stāvokli, ja tas budžeta gada laikā jebkurā brīdī spēj izpildīt savas faktiskās un iespējamās saistības. Šim nolūkam uzņēmumam, pamatojoties uz gada pārskatiem, kurus apstiprinājis auditors vai cita attiecīgi pilnvarota persona, jāpierāda, ka katru gadu viņa rīcībā ir:
  - a) apgrozāmie līdzekļi, kuru vērtība ir ne mazāk kā EUR 9 000 par vienu izmantoto transportlīdzekli un EUR 5 000 par katru papildus izmantoto transportlīdzekli;
  - b) parādprasības, vērtspapīri, nauda bankā un kasē, čeki, kuru kopējā vērtība pārsniedz 80 % no parādu summām, kuras jāatmaksā ne vēlāk kā viena gada laikā (likviditātes kopējais koeficients (*quick ratio*) $\geq 80\%$).

Šīs regulas nolūkiem EUR vērtība ir noteikta reizi piecos gados to dalībvalstu valūtām, kuras nepiedalās monetārās savienības trešajā posmā. Piemēro valūtas kursus, kuri ir noteikti oktobra pirmajā darbadienā un publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tie stājas spēkā nākošā kalendārā gada 1. janvārī.

Pirmās daļas a) un b) apakšpunktos minētie bilances posteņi ir definēti Padomes Direktīvā 78/660/EEK⁷.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, kompetentā iestāde var atļaut uzņēmumam apliecināt savu finansiālo stāvokli ar dokumentu, kuru ir izsniegusi viena vai vairākas bankas vai citas finanšu iestādes, kuras ar bankas garantiju vai jebkuru citu līdzvērtīgu līdzekli solidāri galvo par uzņēmumu attiecībā uz summām, kuras noteiktas 2. punkta a) apakšpunktā. Kompetentā iestāde, kura izsniedz atļauju profesionālās darbības veikšanai, var nobloķēt bankas garantiju, kuru var atbrīvot tikai ar šīs iestādes piekrišanu.
4. Ir jāpārbauda tās ekonomiskās vienības 2. punktā minētie gada pārskati vai 3. punktā minēto garantiju, kas reģistrētas dalībvalstī, kurā ir pieprasīta atļauja, nevis kādas citas vienības, kas reģistrētas citā dalībvalstī, pārskatus vai garantiju.

8. pants

Nosacījumi attiecībā uz prasību par profesionālo kompetenci

1. Regulas 3. panta d) punkta nolūkiem prasība attiecībā uz profesionālo kompetenci ir izpildīta, ja personai vai personām, kurām saskaņā ar 4. pantu tai jāatbilst, ir I pielikuma I iedaļā minētajam līmenim atbilstošas zināšanas mācību priekšmetos, kas ir uzskaitīti minētajā iedaļā. Profesionālo kompetenci apliecina pēc piedalīšanās

---

⁷ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/46/EK (OV L 224, 16.8.2006., 1. lpp.).

mācību programmasursos, kuru ilgums ir ne mazāks kā 140 stundas, un kuru apmeklēšana ir obligāta, un pēc obligāta rakstiska eksāmena kārtošanas, kuru var papildināt ar mutisko eksāmenu. Šos eksāmenus organizē saskaņā ar I pielikuma II iedaļas noteikumiem.

2. Rakstiskos un mutiskos eksāmenus profesionālās kompetences apliecināšanai drīkst organizēt tikai tās iestādes un struktūras, kuras šim nolūkam ir akreditējusi dalībvalsts saskaņā ar tās noteiktajiem kritērijiem. Dalībvalstis regulāri pārbauda akreditēto iestāžu vai struktūru organizēto eksāmenu atbilstību I pielikuma noteikumiem.
3. Dalībvalstis saskaņā ar to noteiktajiem kritērijiem akreditē iestādes, kuras spēj piedāvāt pretendentiem gan kvalitatīvu apmācību, lai tie varētu labi sagatavoties eksāmenam, kā arī turpmāku apmācību, lai pārvadājumu vadītāji, ja vēlas, varētu aktualizēt savas zināšanas. Dalībvalstis regulāri pārbauda šo iestāžu atbilstību kritērijiem, saskaņā ar kuriem tās saņēma akreditāciju.
4. Dalībvalstis var atbrīvot no obligātās apmācības pretendētus, kuri pierāda, ka tiem ir vismaz piecu gadu ilgs darba stāžs pārvadājumu uzņēmumā vadītāja līmenī.
5. Dalībvalsts var atbrīvot personas, kuras saņēmušas noteiktus augstākās vai tehniskās izglītības diplomus, kuri izsniegti tajā pašā dalībvalstī, un kas nozīmē piedalīšanos I pielikumā uzskaitīto mācību priekšmetuursos un kurus tās īpaši norāda šim nolūkam, no obligātās apmācības priekšmetos, kas iekļauti šajos diplomos.
6. Sertifikāts, ko izsniegusi 2. punktā minētā iestāde vai struktūra, ir uzrādāms, kā profesionālās kompetences apliecinājums. Šis sertifikāts nav nododams. Sertifikāta tiek sagatavots atbilstoši II pielikumā iekļautajam paraugam un tajā jābūt akreditētās izsniedzējas iestādes vai struktūras spiedoga vai zīmoga nospiedumam.
7. Komisija pielāgo I un II pielikumu tehnikas attīstībai. Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvās kontroles procedūru attiecībā uz I pielikumu, un saskaņā ar 25. panta 4. punktā minēto regulatīvās kontroles procedūru attiecībā uz II pielikumu.
8. Pieredzes un informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm apmācības, eksaminācijas un akreditācijas jomā aktīvi jāveicina, galvenokārt, bet ne tikai izmantojot 25. pantā minētās komitejas un visu iestāžu, kuras Komisija var nozīmēt, starpniecību.

III NODAĻA

Atļauju izsniegšana un uzraudzība

9. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts nozīmē vienu vai vairākas kompetentās iestādes, lai nodrošinātu šīs regulas pareizu īstenošanu. Kompetentajām iestādēm ir šādas pilnvaras:
  - a) izskatīt uzņēmumu iesniegtos pieteikumus;
  - b) izsniegt atļaujas profesionālās darbības veikšanai, kā arī apturēt vai anulēt šīs atļaujas;
  - c) atzīt fizisku personu par nepiemērotu vadīt uzņēmuma pārvaldājuma operācijas pārvaldājumu vadītāja kapacitātē;
  - d) veikt nepieciešamus kontroles pasākumus, lai pārbaudītu uzņēmuma atbilstību 3. pantā paredzētajām prasībām.
2. Kompetentās iestādes publisko visas šajā regulā paredzētos nosacījumus, citus valsts normatīvos aktus un procedūras, kuras ieinteresētajiem pretendentiem jāizpilda, kā arī attiecīgus izskaidrojumus.

10. pants

Pieteikumu izskatīšana un reģistrēšana

1. Kompetentā iestāde izsniedz atļauju autopārvaldātāja profesionālās darbības veikšanai uzņēmumam, kurš šim nolūkam iesniedz pieteikumu un atbilst 3. pantā noteiktajām prasībām.
2. Kompetentā iestāde ieraksta 15. pantā minētajā elektroniskajā reģistrā uzņēmuma nozīmētā pārvaldājumu vadītāja vārdu, uzņēmuma adresi, izmantoto transportlīdzekļu skaitu un, gadījumā, ja atļauja ir derīga starptautiskajiem pārvaldājumiem, Kopienas licences un apliecināto kopiju sērijas numuru.
3. Kompetentā iestāde iespējami drīz un ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā izskata pieteikumu atļaujas saņemšanai.
4. No dienas, kad 15. panta 4. punktā minētie valsts elektroniskie reģistri ir savstarpēji saslēgti, kompetentā iestāde, izvērtējot uzņēmuma atbilstību prasībām par labu reputāciju, pārbauda, vai uzņēmuma nozīmētais(-ie) pārvaldājumu vadītājs vai vadītāji pēdējo divu gadu laikā vienā no dalībvalstīm saskaņā ar 13. pantu nav atzīta(-i) par nepiemērotu(-iem) uzņēmuma pārvaldājumu operāciju vadīšanai.
5. Uzņēmumi, kuriem ir atļauja pārvaldātāja profesionālās darbības veikšanai, 28 dienu laikā informē kompetento iestādi, kura izsniegusi minēto atļauju, par izmaiņām 2. punktā minētajos datos.

*11. pants
Pārbaudes*

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka uzņēmumi, kuri saņēmuši atļauju profesionālās darbības veikšanai, nepārtraukti atbilst 3. pantā paredzētajām prasībām. Šim nolūkam tās reizi piecos gados pārbauda uzņēmumu atbilstību katrai no šīm prasībām.
2. Papildus 1. punktā paredzētajām pārbaudēm kompetentās iestādes veic kontroles pasākumus, kas mērķē riska uzņēmumus, kuri par tādiem atzīti saskaņā ar sistēmu, ko dalībvalstis ievieš, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/22/EK⁸ 9. pantu. Dalībvalstis šajā riska klasifikācijas sistēmā iekļauj visus pārkāpumus, kas ir norādīti šīs regulas 6. pantā.
3. Dalībvalsts saskaņā ar Komisijas lūgumu veic nepieciešamus kontroles pasākumus, lai pārbaudītu, vai konkrēts uzņēmums joprojām izpilda nosacījumus attiecībā uz profesionālās darbības uzsākšanu. Dalībvalsts informē Komisiju gan par minēto kontroles pasākumu rezultātiem, gan arī par pieņemtajiem pasākumiem, ja ticis konstatēts, ka uzņēmums vairs neatbilst šīs regulas paredzētajiem nosacījumiem.

*12. pants
Brīdinājuma procedūra un atļauju anulēšana*

1. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka uzņēmums vairs neatbilst 3. pantā noteiktajām prasībām, tā pēc tam, kad uzņēmumam ir nosūtīts brīdinājums, anulē vai daļēji, vai uz laiku aptur uzņēmumam izsniegto atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai.
2. Brīdinājumu uzņēmumam nosūta tad, kad kompetentā iestāde konstatē, ka pastāv risks, ka uzņēmums vairs nespēs izpildīt kādu no 3. pantā noteiktajām prasībām. Ja tiek konstatēts, ka uzņēmums vairs neizpilda vienu no šīm prasībām, brīdinājumā nosaka termiņu, kurā uzņēmums var labot situāciju, ievērojot šādus termiņus:
  - a) ja pārvadājumu vadītājs vairs neatbilst prasībām attiecībā uz labu reputāciju vai profesionālo kompetenci, ne vairāk kā seši mēneši, lai pieņemtu darbā aizvietotāju, kuru var pagarināt par sešiem mēnešiem pārvadājumu vadītāja nāves vai invaliditātes gadījumā;
  - b) ja uzņēmumam ir nepieciešams labot situāciju, demonstrējot, ka tā uzņēmējdarbība ir faktiskā un stabila, ne vairāk kā seši mēneši;
  - c) ja uzņēmuma finansiālais stāvoklis neatbilst prasībām, ne vairāk kā seši mēneši, lai demonstrētu, pamatojoties uz finanšu plāna reālistiskiem pieņēmumiem, ka no turpmākā finanšu gada tā finansiālais stāvoklis no jauna un nepārtraukti atbildīs prasībām.
3. Kompetentā iestāde var noteikt, ka pirms jebkāda rehabilitācijas pasākuma veikšanas to uzņēmumu pārvadājumu vadītājiem, kuru atļauja tika daļēji vai uz laiku apturēta vai anulēta, jāpiedalās apmācībuursos un jānokārto eksāmens, kas minēts 8. pantā.

---

⁸ OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.

13. pants
Atzinums par pārvadājumu vadītāja nepiemērotību

1. Pārkāpumu gadījumā, kuru smagumu nosaka to sistemātiskais, apzinātais raksturs un mēģinājumi noklusēt faktus, kompetentā iestāde atzīst tā uzņēmuma pārvadājumu vadītāju, kura atļauja tika anulēta, par nepiemērotu uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai.
2. Par nepiemērotu pārvadājumu operāciju vadīšanai atzītās personas profesionālās kompetences atļauja, kas minēta 8. panta 6. punktā, nav derīga nevienā dalībvalstī līdz dienai, kad tiek piemērots rehabilitācijas pasākums.

14. pants
Kompetento iestāžu lēmumi un to pārsūdzība

1. Dalībvalstu kompetento iestāžu saskaņā ar šo regulu pieņemtie lēmumi, ar kuriem noraida pieteikumu autopārvadātāja profesionālās darbības uzsākšanai, aptur vai anulē spēkā esošu atļauju vai atzīst nepiemērotību, ir jāpamato.

Šajos lēmumos jāņem vērā tā pieejamā informācija par uzņēmuma vai viena no pārvadājumu vadītājiem izdarītiem pārkāpumiem citās dalībvalstīs, kura var graut uzņēmuma labo reputāciju, kā arī visa cita kompetentās iestādes rīcībā esošā informācija.

Lēmumā tām jāprecizē, kādus rehabilitācijas pasākumus var piemērot atļaujas apturēšanas vai atzinuma par nepiemērotību gadījumā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā regulā minētajiem uzņēmumiem ir iespēja pārsūdzēt 1. punktā minētos lēmumus neatkarīgā organizācijā vai instancē un pēc tam tiesā. Pārsūdzība, tai skaitā pārsūdzība tiesā, neaptur šo lēmumu piemērošanu.

IV NODAĻA

Vienkāršošana un administratīvā sadarbība

15. pants
Valsts elektroniskie reģistri

1. Šīs regulas īstenošanai un jo īpaši tās 10., 11., 12., 13. un 26. panta noteikumus, katra dalībvalsts uztur valsts elektronisko reģistru, kurā tā reģistrē autopārvadājumu uzņēmumus, kuriem šīs dalībvalsts nozīmētā kompetentā iestāde ir izsniegusi atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai. Šā reģistra datus apstrādā šim nolūkam nozīmētas publiskas iestādes uzraudzībā. Elektroniskais reģistrs ir pieejams tiešsaistē visām 9. pantā minētajām šīs dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Tas ir pieejams citām iestādēm tikai tad, ja tām ir pienācīgi piešķirtas kontroles un sankciju noteikšanas pilnvaras autopārvadājumu jomā, un to ierēdņi ir zvērināti.

Dalībvalsts elektroniskajā reģistrā glabājas šādi dati:

- a) uzņēmuma nosaukums un juridiskā forma;
  - b) uzņēmuma juridiskā adrese;
  - c) to nozīmēto pārvadājumu vadītāju vārdi, kuriem jāizpilda labas reputācijas un profesionālās kompetences nosacījums, un juridiskā pārstāvja vārds, ja tas nav tas pats;
  - d) atļaujas veids un to transportlīdzekļu skaits, uz kuriem tā attiecas, un, vajadzības gadījumā, Kopienas licences un apliecināto kopiju sērijas numurs;
  - e) to regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto smagu un atkārtoti izdarītu nebūtisku pārkāpumu skaits, kategorija un veids, par kuriem pēdējo divu gadu laikā ir noteiktas sankcijas;
  - f) to personu vārdi, kuras pēdējo divu gadu laikā tika atzītas par nepiemērotām uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai, kā arī piemērojamie rehabilitācijas pasākumi.
2. Dati par uzņēmumu, kura atļauja ir daļēji vai uz laiku apturēta vai anulēta, vai par personu, kura ir atzīta par nepiemērotu profesionālās darbības veikšanai, reģistrā glabājas divus gadus. Šajos datos iekļauj atļauju apturēšanas vai anulēšanas, vai atzinuma par nepiemērotību iemeslus.
  3. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai visi un jo īpaši 2. punkta e) un f) apakšpunktā minētie dati, kuri ir iekļauti elektroniskajā reģistrā, būtu patiesi un aktuāli.
  4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim valsts elektroniskie reģistri tiktu savienoti Kopienas līmenī. Savienošana tiek īstenota tā, lai ikvienas dalībvalsts kompetentā iestāde varētu piekļūt visu dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem.
  5. Komisija 4. punkta nolūkiem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultatīvo procedūru pieņem kopīgu kārtību attiecībā uz formātu datu apmaiņai un tehniskajām procedūrām, lai automātiski piekļūtu citu dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem.
  6. Komisija var uzņemties jebkādu iniciatīvu, lai atvieglotu 4. punkta īstenošanu. Tā var pagarināt minētajā punktā paredzēto termiņu. Šo lēmumu par termiņa pagarināšanu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 25. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

16. pants
Personas datu aizsardzība

Attiecībā uz Direktīvas 95/46/EK piemērošanu dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka:

- a) ikviena persona tiek informēta, ja datus, kuri attiecas uz šo personu, reģistrē vai paredz nodot trešai personai. Turklāt personai norāda iestādes, kas atbild par datu apstrādi, identitāti, apstrādāto datu veidu un datu apstrādes iemeslus;
- b) ikvienai personai ir tiesības piekļūt datiem, kuri attiecas uz šo personu, vēršoties pie iestādes, kas atbild par šo datu apstrādi. Šīs tiesības nodrošina bez ierobežojumiem samērīgos intervālos un bez pārmērīgas vilcināšanās vai izmaksām ne iestādei, kas atbild par šo datu apstrādi, ne prasītājam;
- c) ikvienai personai ir tiesības panākt to nepilnīgu vai neprecīzu datu izlabošanu, dzēšanu vai piekļuves noslēgšanu, kuri uz to attiecas;
- d) ikvienai personai ir tiesības pamatotu un nopietnu iemeslu dēļ iebilst pret datu apstrādi, kuri uz to attiecas. Ja iebildums ir pamatots, šos datus vairs nedrīkst apstrādāt.

17. pants
Administratīvā sadarbība starp dalībvalstīm

1. Ja viena dalībvalsts konstatē, ka uzņēmums, kam citas dalībvalsts kompetentā iestāde ir izsniegusi atļauju, ir izdarījis pārkāpumu, kura smagums var izraisīt atļaujas apturēšanu vai anulēšanu saskaņā ar šo regulu, šai dalībvalstij jānosūta attiecīgajai dalībvalstij visu tās rīcībā esošo informāciju par minēto pārkāpumu, kā arī par tās uzliktajām sankcijām.
2. Dalībvalsts nozīmē valsts kontaktpunktu informācijas apmaiņai ar citām dalībvalstīm saistībā ar šīs regulas piemērošanu. Dalībvalstis vēlākais [...] nosūta Komisijai savu kontaktpunktu nosaukumu un adresi. Komisija sagatavo visu valstu kontaktpunktu sarakstu un nosūta to dalībvalstīm.
3. Dalībvalstis informācijas apmaiņai, ko veic saistībā ar šīs regulas piemērošanu, izmanto saskaņā ar 2. punktu nozīmētos valsts kontaktpunktus.
4. Dalībvalstis, kuras apmainās ar informāciju par 6. panta 2. punktā minētajiem pārkāpumiem vai par pārvadājumu vadītājiem, kuri ir atzīti par nepiemērotiem, ievēro procedūru un termiņus, kas minēti Regulas (EK) Nr. .../... 12. panta 1. punktā, vai, atkarībā no konkrētā gadījuma, Regulas (EK) Nr. .../... 23. panta 1. punktā. Dalībvalsts, kura saņēmusi no citas dalībvalsts paziņojumu par pārkāpumu, reģistrē šo pārkāpumu savā elektroniskajā reģistrā.

V NODAĻA

Sertifikātu un citu dokumentu savstarpēja atzīšana

18. pants

Izziņas un citi dokumenti attiecībā uz labu reputāciju

1. Neskarot 10. panta 4. punktu, jauna reģistrācijas dalībvalsts kā pietiekamu apliecinājumu labai reputācijai, kas ir vajadzīga autopārvadājumu profesionālās darbības uzsākšanai, pieņem izrakstu no sodāmības reģistra vai, ja tāda nav, citu līdzvērtīgu dokumentu, kuru izsniegusi pārvadātāja izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalstu tiesu vai administratīva iestāde un no kura izriet, ka šī prasība ir izpildīta.
2. Ja kāda dalībvalsts saviem valsts piederīgajiem paredzējusi dažus nosacījumus attiecībā uz labu reputāciju, kurus nav iespējams apliecināt ar 1. punktā minēto dokumentu, šī dalībvalsts attiecībā uz citu dalībvalstu valsts piederīgajiem kā pietiekamu apliecinājumu pieņem izziņu, kuru izsniegusi izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalstu tiesu vai administratīva iestāde, kura apliecina, ka šie nosacījumi ir izpildīti. Šajā izziņā ir norādīti konkrēti fakti, kas tiek ņemti vērā jaunajā reģistrācijas dalībvalstī.
3. Ja izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalstis nav izsniegusi(-šas) saskaņā ar 1. un 2. punktu nepieciešamo dokumentu, to var aizstāt ar paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu, vai ar oficiālu paziņojumu, kuru attiecīgā persona sniedz izcelsmes valsts kompetentai tiesu vai administratīvai iestādei, vai, vajadzības gadījumā, notāram, kas ar attiecīgu dokumentu apliecina zvēresta vai svinīgā paziņojuma autentiskumu.
4. Saskaņā ar 1. un 2. punktu izsniegtos dokumentus nepieņem, ja tos iesniedz vēlāk nekā trīs mēnešus pēc to izsniegšanas. Šis nosacījums attiecas arī uz 3. punktā minētajiem paziņojumiem.

19. pants

Izziņas par finansiālo stāvokli

Ja dalībvalsts 7. panta nosacījumus par finansiālo stāvokli papildina ar saviem nosacījumiem attiecībā uz tās valsts piederīgajiem, tad šī valsts kā pietiekamu apliecinājumu attiecībā uz citas dalībvalsts valsts piederīgajiem pieņem citas vai citu izcelsmes dalībvalstu kompetento iestāžu izsniegto izziņu, kura apliecina, ka šie nosacījumi ir izpildīti. Šajās izziņās tiek norādīti konkrēti fakti, kas tiek ņemti vērā jaunajā reģistrācijas dalībvalstī.

20. pants

Profesionālās kompetences sertifikāti

1. Dalībvalstis atzīst par pietiekamu profesionālās kompetences apliecinājumu sertifikātus, kuri atbilst šīs regulas II pielikumā iekļautajam paraugam un kurus izsniegušas šim nolūkam akreditētās iestādes vai struktūras.

2. Sertifikāti, kuri ir izsniegti pirms [...] kā profesionālās kompetences apliecinājums saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā līdz minētajam datumam, ir uzskatāmi par līdzvērtīgiem sertifikātam, kura paraugs ir iekļauts II pielikumā, un atzīstami kā profesionālās kompetences apliecinājums visās dalībvalstīs. Taču dalībvalstis var pieprasīt papildu dokumentu, kas apliecina, ka persona trīs gadus ir faktiski veikusi attiecīgo profesionālo darbību vienā no dalībvalstīm. Šā profesionālā darbība nedrīkst būt pabeigta agrāk kā piecus gadus pirms sertifikāta iesniegšanas.

VI NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

21. pants Sankcijas

1. Dalībvalstis nosaka šīs regulas noteikumu pārkāpumiem piemērojamo sankciju sistēmu un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Šādi paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, proporcionālām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais līdz [...] paziņo par tās noteikumiem un jebkuriem turpmākiem grozījumiem, kas skar minētos noteikumus, tiklīdz tas iespējams.
2. Sankcijas, kas minētas 1. punktā, jo īpaši ietver profesionālās darbības veikšanai izsniegtās atļaujas daļēju apturēšanu vai apturēšanu uz laiku, šo atļauju anulēšanu un atzinumu par apsūdzētā pārvadājumu vadītāja nepiemērotību. Šīs sankcijas ietver arī transportlīdzekļa konfiskāciju, kuru izmanto uzņēmums, kas veic pārvadājumus bez šajā regulā paredzētās atļaujas.
3. Komisija sagatavo sarakstu ar maksimālajiem šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, kuru rezultātā vismaz daļēji vai uz laiku aptur atļauju profesionālās darbības veikšanai, to anulē vai apsūdzētos pārvadājumu vadītājus atzīst par nepiemērotiem. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.
4. Pārkāpumi, kas minēti 6. panta 2. punktā, tiek savstarpēji atzīti šā panta 2. punktā minēto sankciju īstenošanai.

22. pants Iepriekšējās tiesības

Uzņēmumus, kuri pierāda, ka tie pirms noteiktiem datumiem saņēmuši dalībvalsts atļauju veikt kravu, vai, atkarībā no gadījuma, pasažieru autopārvadājumus iekšzemes vai starptautiskajā satiksmē saskaņā ar valsts tiesību aktiem, līdz 2012. gada 1. janvārim atbrīvo no prasības sniegt apliecinājumu, ka tiem ir 3. panta d) punktā minētā profesionālā kompetence. Šie datumi ir šādi:

- a) 1975. gada 1. janvāris attiecībā uz Beļģiju, Dāniju, Vāciju, Franciju, Īriju, Itāliju, Luksemburgu, Nīderlandi un Apvienoto Karalisti;
- b) 1981. gada 1. janvāris attiecībā uz Grieķiju;
- c) 1983. gada 1. janvāris attiecībā uz Spāniju un Portugāli;
- d) 1989. gada 3. oktobris attiecībā uz bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritoriju;
- e) 1995. gada 1. janvāris attiecībā uz Austriju, Somiju un Zviedriju.

23. pants
Pārejas noteikumi

Uzņēmumi, kuri saņēmuši atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai pirms šīs regulas spēka stāšanās dienas, vēlākais divus gadus pēc minētās dienas nodrošina to atbilstību šīs regulas noteikumiem.

24. pants
Savstarpēja palīdzība

- 1. Dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas un sniedz viena otrai palīdzību šīs regulas piemērošanā. Tās nodrošina konfidencialitāti informācijai, ar kuru tās apmainās.
- 2. Kompetentās iestādes, ievērojot noteikumus par personas datu aizsardzību, apmainās ar informāciju par piespriedēm smagiem kriminālsodiem un izdarītiem smagiem pārkāpumiem vai par nopietniem un konkrētiem faktiem, kas var atstāt sekas uz autopārvadājumu profesionālās darbības veikšanu.

25. pants
Komiteja

- 1. Komisijai palīdz komiteja, kas ir izveidota saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3821/85⁹ 18. panta 1. punktu.
- 2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.
- 3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.
- 4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu, 5. punkta b) apakšpunktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

---

⁹ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.)

Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 3. punkta c) apakšpunktā un 4. punkta b) un e) apakšpunktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

26. pants
Ziņojumi par profesionālās darbības veikšanu

1. Dalībvalstis reizi divos gados sagatavo ziņojumu par kompetento iestāžu darbību un nosūta to Komisijai. Šajā ziņojumā iekļauj:
  - a) sektora analīzi attiecībā uz labu reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci;
  - b) izsniegto, apturēto, anulēto atļauju skaitu, sadalot to pa veidiem un gadiem, brīdinājumu skaitu, atzinumu par nepiemērotību skaitu, kā arī attiecīgos iemeslus;
  - c) katru gadu izsniegto profesionālās kompetences sertifikātu skaitu;
  - d) statistiku par valsts elektroniskajos reģistros veikto aktualizāciju;
  - e) analīzi par to, kā norisinās informācijas apmaiņa ar citām dalībvalstīm, kurā jo īpaši norāda to konstatēto pārkāpumu skaitu gadā, par kuriem ir paziņots citai dalībvalstij un to atbilžu skaitu, kas ir saņemtas saskaņā ar 17. panta 3. punktu, kā arī pieprasījumu un to atbilžu skaitu gadā, kuras ir saņemtas saskaņā ar 17. panta 4. punktu.
2. Komisija reizi divos gados, pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem, Eiropas Parlamentam un Padomei sagatavo ziņojumu par autopārvadātāju profesionālās darbības veikšanu. Šajā ziņojumā jo īpaši iekļauj novērtējumu par to, kā norisinās informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm. Šo ziņojumu publicē kopā ar Regulas (EK) Nr. 561/2006¹⁰ 17. pantā minēto ziņojumu.

27. pants
Kompetento iestāžu saraksti

Katra dalībvalsts nosūta Komisijai to kompetento iestāžu sarakstu, kuras tā ir pilnvarojusi izsniegt atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, kā arī to akreditēto iestāžu vai struktūru sarakstu, kuras organizēs eksāmenus. Konsolidēts saraksts, kurā uzskatītas šīs iestādes un struktūras visā Kopienā, tiek publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

28. pants
Paziņojums par valsts pasākumiem

Dalībvalstis tiklīdz iespējams dara Komisijai zināmus savu tiesību un administratīvo aktu tekstus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī regula.

---

¹⁰ OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

*29. pants
Atcelšana*

Direktīvu 96/26/EK atceļ.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

*30. pants
Stāšanās spēkā*

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no [...].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē [...]

*Eiropas Parlamenta vārdā —
Priekšsēdētājs
[...]*

*Padomes vārdā —
Priekšsēdētājs
[...]*

I PIELIKUMS

I. REGULAS 8. PANTĀ MINĒTO MĀCĪBU PRIEKŠMETU SARAKSTS

Zināšanas, kuras jāņem vērā, lai dalībvalsts atzītu profesionālo kompetenci, kravu autopārvadātājiem vai attiecīgi pasažieru autopārvadātājiem jāpārbauda vismaz turpmāk uzskaitītajos priekšmetos. Pretendentiem uz autopārvadātāja kvalifikāciju jāsasniedz šajos priekšmetos tāds zināšanu un praktisko spēju līmenis, kāds ir vajadzīgs pārvadājumu uzņēmuma vadīšanai.

Minimālais turpmāk norādīto zināšanu līmenis nedrīkst būt zemāks par Padomes Lēmuma 85/368/EEK¹ pielikumā noteikto 3. līmeni mācību līmeņu struktūrā, proti, līmeni, ko sasniedz, iegūstot obligāto izglītību, kura ir papildināta vai nu ar profesionālo izglītību un papildu tehnisko izglītību, vai ar vidējo tehnisko izglītību, kas iegūta skolā vai citā mācību iestādē.

A. Civiltiesības

Kravu un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam jā īpaši:

- 1) jāzina galvenie autopārvadājumos izmantojamie līgumu veidi, kā arī no tiem izrietošā tiesības un pienākumus;
- 2) jābūt spējīgam risināt sarunas par normatīvajiem aktiem atbilstošu pārvadājumu līgumu, jo īpaši saistībā ar pārvadājumu veikšanas nosacījumiem.

Kravu autopārvadājumi

- 3) jāprot izvērtēt otras līgumslēdzējas puses prasību attiecībā uz kompensāciju par kravas nozaudēšanu vai bojājumiem pārvadājuma laikā, vai novēlotu piegādi, kā arī šādas prasības ietekmi uz tā līgumsaistībām;
- 4) jāzina noteikumi un saistības, kas izriet no CMR Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu.

Pasažieru autopārvadājumi

- 5) jāprot izvērtēt otras līgumslēdzējas puses prasību par kompensāciju par pārvadājuma laikā notikušā satiksmes negadījuma dēļ pasažieriem nodarītiem miesas bojājumiem vai bagāžas bojājumiem vai par kavēšanās dēļ radušos zaudējumu kompensāciju, kā arī šādas prasības ietekmi uz līgumsaistībām.

---

¹ OV L 199, 31.7.1985., 56. lpp.

B. Komerctiesības

Kravu un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam jā īpaši:

- 1) jāzina nosacījumi un formalitātes, kas saistītas ar komercdarbības veikšanu, vispārīgie komersantu pienākumi (reģistrācija, datu glabāšana u.c.), kā arī no maksātnespējas izrietošās sekas;
- 2) jābūt attiecīgām zināšanām par dažādām uzņēmumu organizācijas formām un noteiktumiem, ar ko nosaka to struktūru un darbību.

C. Sociālās tiesības

Kravu un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam jā īpaši:

- 1) jāzina dažādu ar autotransportu saistīto sociālo institūciju loma un funkcijas (arodbiedrības, uzņēmumu komitejas, darbinieku pilnvarotie pārstāvji, darba inspektori u.c.);
- 2) jāzina darba devēja pienākumi sociālās nodrošināšanas jomā;
- 3) jāzina darba līgumiem piemērojamie noteikumi attiecībā uz dažādu kategoriju darbiniekiem, kas nodarbināti autotransporta uzņēmumos (līgumu veidi, pušu saistības, darba apstākļi un darbalaiks, apmaksāts atvaļinājums, atalgojums, līguma laušana u.c.);
- 4) jāzina spēkā esošās prasības attiecībā uz transportlīdzekļa vadīšanas laiku, transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laiku un darba laiku, jo īpaši Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006², Padomes Regulas (EEK) Nr. 3821/85³, Direktīvas 2001/15/EK un Direktīvas 2006/22/EK noteikumi, un šo noteikumu piemērošanas praktiskos aspektus;
- 5) jāzina spēkā esošie noteikumi attiecībā uz transportlīdzekļu vadītāju sākotnējo kvalifikāciju un turpmāko apmācību, jo īpaši Direktīvas 2003/59/EK noteikumi.

D. Nodokļu tiesības

Kravu un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam jā īpaši jāzina noteikumi par:

- 1) PVN transporta pakalpojumiem;
- 2) transportlīdzekļa nodokli;

---

² OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

³ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.

- 3) noteikta veida kravas autotransporta līdzekļu izmantošanas nodokļiem, maksu par atsevišķu ceļa posmu izmantošanu un infrastruktūras izmantošanas nodokli;
- 4) ienākuma nodokli.

E. Uzņēmuma komercdarbības un finanšu vadība

Kravu un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam jā īpaši:

- 1) jāzina normatīvie akti un prakse, kas saistīta ar čeku, vekseļu, parādzīmju, kredītkaršu un citu maksāšanas līdzekļu vai veidu izmantošanu;
- 2) jāzina dažādi kreditēšanas veidi (bankas kredīts, dokumentārais kredīts, garantijas depozīts, ķīlu zīmes, līzings, noma, faktoringš u.c.), kā arī maksājumi un saistības, kas no tiem izriet;
- 3) jāzina, kas ir bilance, no kā tā sastāv un kā to analizēt;
- 4) jāprot lasīt un analizēt peļņas un zaudējumu pārskatu;
- 5) jāprot novērtēt uzņēmuma finanšu stāvoklis un rentabilitāte, pamatojoties uz finansiālajiem rādītājiem;
- 6) jāprot sastādīt budžetu;
- 7) jāzina dažādu izmaksu elementi (fiksētās izmaksas, mainīgās izmaksas, apgrozāmais kapitāls, amortizācija u.c.) un jāprot aprēķināt pašizmaksu vienam transporta līdzeklim, kilometram, reisam vai tonnai;
- 8) jāprot sastādīt uzņēmuma organizatoriskās uzbūves shēmu un veikt darba uzdevumu sadali u.c.;
- 9) jāzina tirgus pētījuma sagatavošanas (mārketinga), transporta pakalpojumu realizācijas veicināšanas, klientu kartotēkas sastādīšanas, reklāmas un sabiedrisko attiecību principi u.c.;
- 10) jāzina dažādi ar autotransportu saistīti apdrošināšanas veidi (civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, apdrošināšana nelaimes gadījumiem/dzīvības apdrošināšana, nedzīvības un bagāžas apdrošināšana) un garantijas un saistības, kas no tām izriet;
- 11) jāzina, kā autotransporta jomā izmanto sakaru sistēmu un elektronisko datu pārraides sistēmu.

Kravu autopārvadājumi

- 12) jāprot piemērot noteikumus, ar kuriem regulē pavadzīmju apriti kravu pārvadājumos ar autotransportu, un jāzina *Incoterms* nozīme un izmantošana;
- 13) jāzina dažādu veidu transporta papildpakalpojumi, to loma, funkcijas un statuss.

Pasažieru autopārvadājumi

- 14) jāprot piemērot noteikumus, ar kuriem regulē tarifu un braukšanas maksas noteikšanu pasažieru pārvadājumiem ar sabiedrisko vai privāto autotransportu;
- 15) jāprot piemērot noteikumus, ar kuriem regulē fakturrēķina sastādīšanu pasažieru pārvadājumiem ar autotransportu.

F. Piekļuve tirgum

Kravu un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam jā īpaši:

- 1) jāzina profesionālās darbības noteikumi, veicot autopārvadājumus par atlīdzību, noteikumi par industriālo autotransporta līdzekļu nomu, noteikumi par apakšlīgumu slēgšanu, jo īpaši noteikumi, ar kuriem regulē autopārvadātāju profesionālo darbību, darbības uzsākšanu, atļaujas, kas vajadzīgas autopārvadājumu veikšanai Kopienas teritorijā un ārpus tās, pārbaudes un sankcijas;
- 2) jāzina autopārvadājumu uzņēmuma dibināšanas noteikumi;
- 3) jāzina dažādi dokumenti, kas vajadzīgi autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanai, un jāprot ieviest pārbaudes procedūras, lai nodrošinātu, ka apstiprināti dokumenti, kas attiecas uz visiem pārvadājumiem, jo īpaši tie, kas attiecas uz autotransporta līdzekli, transportlīdzekļa vadītāju, kravu un bagāžu, glabātos gan transportlīdzeklī, gan uzņēmuma telpās.

Kravu autopārvadājumi

- 4) jāzina kravu autopārvadājumu tirgus organizācijas, kravu apstrādes un loģistikas noteikumi;
- 5) jāzina robežas šķērsošanas formalitātes, *T* dokumentu un *TIR* karnetes nozīme un izmantojums, kā arī pienākumi un atbildība, kas izriet no tās izmantošanas.

Pasažieru autopārvadājumi

- 6) jāzina pasažieru autopārvadājumu tirgus organizācijas noteikumi;
- 7) jāzina noteikumi, ar kuriem regulē pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu ieviešanu, un jāprot sastādīt satiksmes grafikus.

G. Tehniskie standarti un pārvadājumu tehniskie aspekti

Kravu un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam jā īpaši:

- 1) jāzina dalībvalstīs pieļaujamās transporta līdzekļu svaru un izmēru normas, kā arī procedūras, ja kravas svars un/vai izmērs pārsniedz pieļaujamās normas;

- 2) jāprot izvēlēties uzņēmuma vajadzībām atbilstošus transporta līdzekļus un to sastāvdaļas (šasija, dzinējs, transmisijas sistēma, bremžu sistēma u.c.);
- 3) jāzina formalitātes, kas saistītas ar autotransporta līdzekļu tipa apstiprinājumu, reģistrāciju un tehniskajām apskatēm;
- 4) jāzina, kādi pasākumi jāveic, lai mazinātu autotransporta līdzekļa izplūdes gāzu radīto gaisa piesārņojumu, kā arī trokšņa līmeni;
- 5) jāprot sastādīt plānus transporta līdzekļu un to iekārtu periodiskajām tehniskajām apkopēm.

Kravu autopārvadājumi

- 6) jāzina dažāda veida kravas apstrādes un iekraušanas ierīces (kravas automašīnas pakaļējais borts, konteineri, paletes, u.c.) un jāprot ieviest procedūras un dot norādījumus saistībā ar kravas iekraušanu un izkraušanu (kravas izvietošana, blīvēšana, bloķēšana, nostiprināšana u.c.);
- 7) jāzina dažādi kombinēto pārvadājumu veidi, ja kāda pārvadājuma daļa tiek veikta pa dzelzceļu vai ar prāmi;
- 8) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par bīstamu kravu un atkritumu pārvadāšanu, jo īpaši prasības, kas izriet no Padomes Direktīvas 94/55/EK⁴ un Padomes Direktīvas 96/35/EK⁵ un Padomes Regulas (EK) Nr. 259/93⁶;
- 9) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par ātri bojājošos pārtikas produktu pārvadāšanu un jo īpaši tos, kas izriet no Nolīguma par ātri bojājošos pārtikas produktu starptautiskajiem pārvadājumiem un par speciālām iekārtām, kas izmantojamas šajos pārvadājumos (*ATP*);
- 10) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus, kas paredzēti normatīvajos aktos par dzīvu dzīvnieku pārvadāšanu.

H. Satiksmes drošība

Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam jo īpaši:

- 1) jāzina, kādi kvalifikācijas dokumenti ir vajadzīgi transportlīdzekļa vadītājam (autovadītāja apliecība, medicīniskās izziņas, profesionālās kvalifikācijas sertifikāti u.c.);
- 2) jābūt spējīgam ieviest pasākumus, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļa vadītāji pilnībā ievēro dalībvalstīs spēkā esošos satiksmes noteikumus, aizliegumus un ierobežojumus (kustības ātruma ierobežojumus, kustības prioritātes, apstāšanās un stāvēšanas ierobežojumus, gaismu lietošanu, ceļazīmes u.c.);

---

⁴ OV L 319, 12.12.1994., 7. lpp.

⁵ OV L 145, 19.6.1996., 10. lpp.

⁶ OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp.

- 3) jāprot izstrādāt norādījumus transportlīdzekļa vadītājiem par to, kā pārbaudīt drošības noteikumu ievērošanu attiecībā uz transporta līdzekļu tehnisko stāvokli, to aprīkojumu un kravu, un kā veikt profilakses pasākumus;
- 4) jāprot izstrādāt procedūras attiecībā uz to, kā jārikojas avārijas gadījumā un kas, jādara, lai novērstu avāriju un smagu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumu atkārtosanos;
- 5) jāprot ieviest drošības procedūras attiecībā uz kravas nostiprināšanu un jāzina attiecīgie nostiprināšanas veidi.

Pasažieru autopārvadājumi

- 6) jābūt pamatzināšanām par ceļu tīkla izvietojumu dalībvalstu satiksmē.

II. EKSĀMENA ORGANIZĒŠANA

1. Dalībvalstis organizē obligātos rakstiskos eksāmenus, kurus tās var papildināt ar mutisko eksāmenu, lai pārbaudītu, vai pretendenti uz autopārvadātāja kvalifikāciju atbilstīgajā līmenī apguvuši zināšanas I daļā uzskaitītajos priekšmetos, un it īpaši viņu spēju pielietot attiecīgās zināšanas un prasmes, un pildīt paredzētus vadītāja un koordinatora pienākumus.
  - a) Obligātajā rakstiskajā eksāmenā ir divi pārbaudījumi, proti:
    - rakstisku jautājumu pārbaudījumā ir jautājumi ar vairākiem atbilžu variantiem (drīkst iekļaut četrus atbilžu variantus), vai jautājumi, uz kuriem jādod tiešas atbildes, vai arī abu veidu jautājumi;
    - rakstiski uzdevumi/konkrētas situācijas analīze.Katrs pārbaudījums ilgst vismaz divas stundas.
  - b) Ja tiek organizēts mutiskais eksāmens, dalībvalstis var izvirzīt noteikumu, ka to kārto tikai pēc rakstiskā eksāmena sekmīgas nokārtošanas.
2. Ja dalībvalstis organizē arī mutisko eksāmenu, katram no trim pārbaudījumiem jāparedz korekcijas koeficients, kas vienam pārbaudījumam ir ne mazāks par 25 % un ne lielāks par 40 % no kopējā novērtējuma.

Ja dalībvalstis organizē tikai rakstisko eksāmenu, katram pārbaudījumam jāparedz korekcijas koeficients, kas vienam pārbaudījumam ir ne mazāks par 40 % un ne lielāks par 60 % no kopējā novērtējuma.
3. Visos pārbaudījumos kopā pretendentiem jāsaņem vidēji vismaz 60 % no kopējā novērtējuma, turklāt katrā atsevišķā pārbaudījumā jāsaņem ne mazāk par 50 % no tās maksimāli iespējamā novērtējuma. Dalībvalsts drīkst tikai vienam pārbaudījumam samazināt šo koeficientu no 50 % līdz 40 %.

II PIELIKUMS

EIROPAS KOPIENA

(Izturīgs dzeltenbrūns papīrs — Formāts DIN A4, sintētisks papīrs 150mg/m² vai vairāk)

(Teksts (kādā no) sertifikāta izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-m) valodā(-m))

Attiecīgās dalībvalsts atšķirības zīme¹

Akreditētās iestādes vai struktūras nosaukums²

**PROFESIONĀLĀS KOMPETENCES SERTIFIKĀTS KRAVAS [PASAŽIERU]³
AUTOPĀRVADĀJUMIEM**

Nr. ....

Mēs,
.....

ar šo apliecinām, ka⁴ .....
dzimis (dzimšanas vieta) ..... (dzimšanas datums) .....

Piedalījās apmācībās un ir sekmīgi nokārtojis eksāmena pārbaudījumus (gads: .....; sesija: .....)⁵,
kas nepieciešami, lai saņemtu kravas [pasažieru]⁶ autopārvadājumu profesionālās kompetences sertifikātu
saskaņā ar ..... Regulu (EK) Nr. .... / .....

**Šis sertifikāts ir pietiekams apliecinājums profesionālajai kompetencei, kas minēta ..... Regulas (EK)
Nr. .... / ....., ar ko nosaka kopīgus noteikumus autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai
20. panta 1. punktā.**

(izdošanas vieta) ..... (izdošanas datums) .....

.....
7

- 1 Valsts atšķirības zīme: (B) Beļģija, (BG) Bulgārija, (CZ) Čehija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (EST) Igaunija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (IRL) Īrija, (I) Itālija, (CY) Kipra, (LV) Latvija, (LT) Lietuva, (L) Luksemburga, (H) Ungārija, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (PL) Polija, (P) Portugāle, (RO) Rumānija, (SLO) Slovēnija, (SK) Slovākija, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.
- 2 Eiropas Kopienas dalībvalsts šā sertifikāta izsniegšanai iepriekš nozīmēta iestāde vai struktūra.
- 3 Nevajadzīgo svītrot.
- 4 Uzvārds un vārds; dzimšanas vieta un datums.
- 5 Eksāmena identifikācija.
- 6 Nevajadzīgo svītrot.
- 7 Sertifikāta akreditētās izsniedzējas iestādes vai struktūras amatpersonas paraksts un zīmoga nospiedums.